

Transkript radionice “Sustavi upravljanja Povijesnom jezgrom Splita“

25. ožujak 2015., zgrada Banovine, Split

Radionica organizirana za članove Povjerenstva za izradu nacrtu Plana upravljanja povijesne jezgre Splita i Dioklecijanovih podruma. Točan popis sudionika nije utvrđen.

Radionicu vodio Siniša Kuko, pročelnik Službe za kulturu, umjetnost i staru gradsku jezgru, umjesto odsutnog Gorana Kovačevića, zamjenika gradonačelnika i predsjednika Povjerenstva za izradu nacrtu plana upravljanja povijesnom jezgrom Splita i Dioklecijanovim podrumima.

SINIŠA KUKO (grad SPLIT): ...u tom smislu ja ću preuzet na sebe ulogu da vas pozdravim i da počnemo sa radom. Mislim da ne bi trebalo trošiti puno riječi na uvod, znamo svi da je povjerenstvo, koje djeluje već neko vrijeme, osnovano zato da bi ostvarilo nekakav rezultat, taj rezultat među osnovnoj stvari, osnovna stvar bi trebala biti nekakav nacrt, nekakav model upravljanja gradskom jezgrom. Ovdje imamo, po mom osobnom sudu, po sudu mojih kolega iz naših gradskih struktura, jedan vrlo dobar prijedlog gospođe, profesorice Petrić. Mislim da imamo jednu kvalitetnu, ispred sebe, studiju i ja bih odmah pozvao gđu. Petrić da nam izloži, da vodi u stvari ovo izlaganje.

Radni materijal za raspravu na radionici

Tema:

Zakonodavno-institucionalna podloga i ustrojstvo potencijalnih sustava (modela) upravljanja povijesnom jezgrom Splita (s podrumima Dioklecijanove palače)

[25.03.2015.]

Tekst priredila: prof.dr.sc. Lidija Petrić

Prilikom pripreme ovog dokumenta autorica je, osim s članovima znanstvenog tima, prof. dr. Ivom Šimunovićem, prof. dr. Ivanom Prijatelj Pavičić, prof. dr. Ingom Tomić Koludrović, mr. sc. Mirkom Petrićem, doc. dr. Majom Miše, mr. sc. Dinkom Peračićem, provela proces konzultacija i sa sljedećim stručnjacima: prof. dr. Petar Filipić, prof. dr. Arsen Bačić, prof. dr. Maja Fredotović, prof. dr. Branka Ramljak, doc. dr. Mira Krneta, doc. dr. Vinko Muštra, mr. sc. Sanjin Mihelić

Važna napomena:

Ovaj materijal služi isključivo kao podloga raspravi o sustavima upravljanja Povijesnom jezgrom Splita na radionici s pozvanim sudionicima te nije konačan dokument niti prejudicira prihvatanje bilo kojeg od ponuđenih rješenja (ili njihovih inačica). Autorica polaže isključivo pravo na ovu (radnu) verziju dokumenta, koji se može promijeniti u konačnoj verziji, sukladno rezultatima dogovora na radionici. Molim da se iz tog razloga ne distribuira široj javnosti niti u cjelini niti u dijelovima.

Uvodno izlaganje dr. Lidije Petrić

ZT – tzv. Znanstveni tim - predstavnik Sveučilišta – trajanje 58 minuta

Rasprava:

SINIŠA KUKO (grad SPLIT): Hvala profesorici Petrić na iscrpnom zaista prezentiranju ovog materijala, tzv radnog materijala, evo već se javio g. Vrandečić.

BORAN VRANDEČIĆ (GrIST): Ja bih htio prije nego što uopće malo prođemo ovaj materijal koji smo dobili, neke stvari razjasnit. Evo na prvoj stranici ovog materijala koji se zove Radni materijal za raspravu na radionici, tema: Zakonodavno-institucionalna podloga i ustrojstvo potencijalnih sustava, modela upravljanja povijesnom jezgrom Splita s podrumima Dioklecijanove palače, dole pri dnu stoji jedna važna napomena koju ste izgleda gđo. Petrić vi dali.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Jesam.

VRANDEČIĆ (GrIST): Evo citirat ću: "Autorica polaže isključivo pravo na ovu radnu verziju dokumenta, ...molim da se s tog razloga ne distribuira široj javnosti niti u cjelini niti u dijelovima."

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Jer je radna verzija.

VRANDEČIĆ (GrIST): Pa mislim, ali je zbunjujuće da vi polažete isključivo pravo na ovu radnu verziju dokumenta, s obzirom da mi ipak radimo jedan javni dokument i s obzirom da po *defaultu* u ovom procesu treba biti uključen jedan veliki broj građana i udruga itd., jednostavno mi nije uopće...

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Mogu li vas prekinuti...

VRANDEČIĆ (GrIST): Evo da dovršim, jer sam tek počeo, slušali sam vas sat vremena, jednostavno mi nije jasno zbog čega tajnost uopće ovakvog dokumenta, zbog čega tajnost ove rasprave. Rekli ste na samom početku da smo na vrijeme dobili materijal za čitanje. Ja sam ga dobio prije sedam dana. Ja mislim da za ovako opsežan materijal nije dovoljno sedam dana, to je jedno, a neki ga evo čujem nisu dobili, dobili su ga tek jučer. Treća stvar, vi ste u pozivima napominjali da nije potrebno da dolazi na radionicu onaj sudionika koji nisu bili na prvoj radionici.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): I na prethodnoj.

VRANDEČIĆ (GrIST): I na prethodnoj radionici. Ja mislim da je to potpuno promašena postavka iz jednostavnog razloga što veći broj ljudi više pameti, a osim toga pokazalo se da su ove radionice toliko česte, ovo je druga na kojoj ja učestvujem, izuzimajući onu koja se nazivala javnom tribinom u Zlatnim vratima, u zadnje tri godine, da ljudi, ako su i bili na toj prvoj radionici, zaboravili su potpuno o čemu se govorilo. Prema tome, uopće mi je potpuno nejasan ovaj vaš stav, da li vas ili znanstvenog tima, u kojem se unaprijed isključuje razgovor u široj javnosti o ovoj temi, jer je vrlo važna, a da li je važna, važna je, jako je važna, uostalom imamo jako loša iskustva sa javnom ustanovom Marjan, prema tome ovo je vrlo važna tema. A sad ću po redu.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ali mogu li odgovoriti?

VRANDEČIĆ (GrIST): Ajde odgovorite, iako ne znam šta ćete mi odgovoriti na ovo.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ne treba dizati tenzije, kolega Borane ja se ispričavam...

VRANDEČIĆ (GrIST): Ne dižem ja tenzije, ja vam govorim, da li me čujete tamo dole dobro?

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ja nisan to navela bez razloga, što ja sam uvijek zapravo vodeći ovakve prilike, znači imala tim ljudi koji je sudjelovao na radionicama, kojih je u pravilu bilo dvije tri ili koliko. Ti ljudi su upoznati s procesom od početka i bilo bi dobro da su oni koji su bili na prvoj bili i na ovoj. To je bila jedina moja primjedba, dakle da ljudi koji su kompetentni i prate procesom, znaju od početka o čemu raspravljamo, a onda u drugoj operaciji da priča ide javnosti. Ne može se kvalitetno voditi diskusija sa sto pedeset ljudi, nego sa tridesetak, četrdeset ljudi šta je neki maksimum maksimuma, to je jedno. Drugo. Nije mi nikakva namjera zatajiti ništa, Borane ja stvarno molim da ne razmišljate da iza mojih ili bilo koga od nas namjera, ima skrivenih namjera. Ja ih stvarno nemam. Moja je jedina namjera bila slijedeća, da nakon ove rasprave, računajući da ćemo izaći sa nekim razumnim prijedlozima, da doradimo materijal i onda ga pustimo urbi et orbi, mislim bilo kome, ma ako treba možemo ga i ovako, nema veze. Nego nisam htjela da se prije nego li razgovaraju oni koji trebaju razgovarati, da se lamentira o tome po društvenim mrežama i medijima, nema razloga. Kada se mi dogovorimo ovdje, pa pustite ga bilo gdje, ako hocete na CNN, što se mene tiče. Razumijete?

VRANDEČIĆ (GrIST): Mogu li sad ja nastaviti, to je, ovo je upravo potpuno pogrešan pristup. To je ono što imamo do sada, rezultat je jako loš, dakle ja ocjenjujem rezultat. Mi nemamo uopće transparentnost, evo gdje je tu gospođa s očalima, zaboravio sam kako se zove, oprostite Viđak, je li tako? Dakle koliko smo do sada održali sjednica Povjerenstva? Devet, deset, jel' tako? Na koliko smo puta govorili o internet stranici koja bi trebala biti nekakva ploča na kojoj će građani zainteresirani, a ima ih dosta koji mene pitaju šta je s tim planom upravljanja, šta se tamo događa, o čemu vi pričate, o čemu vi razgovarate, a ja, što je još veći paradoks, koji sam član povjerenstva, nemam pojma šta se događa. Pojma nemam i na kraju dobivam ovaj dokument, a prije toga priprema: znate nemojte širiti, nemojte dolaziti. Što manje to bolje. Ja sam stava kao i većina udruga, jer tako mislim, jer na kraju krajeva mi smo pokrenuli ovaj proces. Gospođo Petrić, gosp Petrić, vi se toga sjećate, da su građani pokrenuli ovaj proces, vi danas ne bi sjedili za ovim stolom da mi nismo ovo pokrenuli.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): A možda bi bilo bolje da ne sjedimo za ovim stolom kad se tako razgovaramo...

VRANDEČIĆ (GrIST): Ovo je potpuno neprihvatljiv stav s vaše strane, vi ste se potpuno zatvorili. Potpuno ste se zatvorili. Mi uopće nemamo pojma šta radimo. Moje pitanje vama gosp. Kuko i prenesite gosp Kovačeviću, kada će biti slijedeća sjednica povjerenstva? Jer ćemo mi danas razgovarati, danas je tema upravljačka jedinica, ali ćemo se morat izgleda taknit i nekih drugih stvari. Ona je hitno neophodna, ako ne želite skandal u javnosti, jer ovo je stvarno skandalozno što se događa na sjednici povjerenstva, a paralelno oko toga vidimo osnivaju se holding muzeji, turistička palača ide na upravljanje, evo samo toliko za uvod, a sada ću malo analizirati ovaj vaš materijal, dakle ono što smo danas slušali, što smo dobili materijal. Ja sam ga jedva uspio pročitati nekoliko puta, neke stvari su dobro detektirane u smislu loših stvari koje se događaju u gradu, o tome smo već govorili na kraju krajeva, počeli smo i sa kritikama upravljanja, ali mene ovo začuđuje, što je također potpuno meni van pameti, dakle imamo znanstveni tim koji bi trebao donositi neke zaključke na osnovi dokumenata, na osnovi nekakvih istraživanja. Prvo, mi kao članovi nikada nismo vidjeli te dokumente, nikada nismo dobili te materijale na stol. Je li to normalna situacija? Mislim da nije, bez obzira šta netko utvara sebi da je pametniji od drugih, ja ne mislim da sam pametniji od drugih, ja mislim da ovdje ima dovoljno pametnih i van znanstvenog tima, da može dati neke suvisle i dobre prijedloge, ali je vrlo nepovoljno po vama, vi ste, ovdje ste navodili podatke, prvenstveno počeo sam s financijama, recimo to se vas tiče: spomenička renta. Da li ste vi u posljednje tri godine koliko traje ovo povjerenstvo, dobili podatke o tome koliko je novaca uplaćeno u spomeničku rentu, odnosno koliko je tog novca Grad potrošio na, neznam, rekonstrukciju materijalne baštine. Da li smo dobili takav podatak?

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Djelomično. Ono što smo dobili, to smo....

VRANDEČIĆ (GrIST): Djelomično? U tri godine ga nismo dobili. Zašto niste izašli u javnost? Slušajte, Grad ne surađuje, to smo sto puta slušali od vas, Grad ne surađuje, ali smo čuli nedavno evo, prije par mjeseci kako plan samo šta nije gotov, a tri godine slušamo Grad ne surađuje. Spomenička renta. Niti riječi. Kako možemo razgovarati uopće o financijama, koje su osnove, pa čak i osnove za ovakvu upravnu jedinicu, ako ne znamo koji su nam prihodi? Barem u zadnje tri godine i koliko od tih novaca ide na rekonstrukciju? I koji su kriteriji raspodjele?

IVANA VIĐAK BJEDOV (grad Split): Hoćemo li mi odgovarati vama ili ćemo morati poslušati do kraja?

VRANDEČIĆ (GrIST): Ja sam slušao sat vremena materijal koji smo dobili. Samo sam slušao ponavljanje i ništa novo nisam čuo, evo sad ćete imati priliku slušati. Ako vam je dosadno napravite pauzu.

VIĐAK BJEDOV (grad Split): Nije nam dosadno, nego mislim da je ipak taj ton neprimjeren da napadate ovdje bilo koga za stolom.

VRANDEČIĆ (GrIST): Koga napadam? Koga sam uvrijedio?

VIĐAK BJEDOV (grad SPLIT): Ja, ja....

VRANDEČIĆ (GrIST): Prozvao sam vas zato što vi nas obmanjete već godinama da ćemo imati, da će građani dobiti informacije o radu povjerenstva, ali ga nema.

VIĐAK BJEDOV (grad SPLIT): Ma oprostite, na web stranici... (žamor)

VRANDEČIĆ (GrIST): ...Ali ga nema... ništa, na stranicama nema ništa.

VIĐAK BJEDOV (grad SPLIT): (ne čuje se) (žamor)

VRANDEČIĆ (GrIST): Ono je sramota, mene bi bilo sram tako nešto govoriti.

VIĐAK (grad SPLIT): Na stranici Grada...

VRANDEČIĆ (GrIST): A sad me pustite da ja dovršim do kraja. Je li vi vodite ovaj sastanak? Jel vi vodite ovaj sastanak? Onda me pustite da dovršim do kraja.

VIĐAK BJEDOV (grad SPLIT): Ne vodite ni vi.

VRANDEČIĆ (GrIST): Jesam li dobio riječ? Molim lijepo.

KUKO (grad SPLIT): Dobili ste riječ, al dajte dovršite.

VRANDEČIĆ (GrIST): Evo govorim, dajte nemojte me prekidat. Broj dva. Turistička zajednica, boravišna pristojba.

KUKO (grad SPLIT): Al gospodine Borane, ako ja vodim ovaj sastanak, pokušajte doći nekom kraju, a ne da koga god vam padne napamet da ga kritizirate. Mislim, dajte molim vas.

VRANDEČIĆ (GrIST): Oprostite molim vas, ja govorim ono što je, o čemu je tema, jer sam počeo govoriti o tome. Nemojte me prekidati. Dakle turistička zajednica. Boravišna pristojba. Da li je znanstveni tim dobio podatke koliko je tu novaca, koliko novaca, ne u postotcima?

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ne znam, pa di su postotci? Ovdje je na grafikonima prikazano u milijonima kuna, ali imamo, i naravno, grafikon je napravljen na osnovi financijskih podataka.

VRANDEČIĆ (GrIST): Da li je poznato, da li je išta od tih novaca od boravišne pristojbe otišlo na rekonstrukciju...

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Takvih podataka zapravo nema.

VRANDEČIĆ (GrIST): Nema. Crkva.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ali i podatak da nečega nema je podatak.

VRANDEČIĆ (GrIST): Do tog podatka treba doć, da bi mogli nekakve zaključke donositi, to je bar pravilo u znanosti. (žamor) Broj tri. Crkva. Katedrala i Jupiterov hram ostvaruju ogroman prihod.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Je.

VRANDEČIĆ (GrIST): Da li mi znamo koji je to prihod?

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ne.

VRANDEČIĆ (GrIST): Ne znamo. Nešto od tog novca se troši na nekakvu obnovu katedrale itd., a da li mi išta o tome znamo? Ne znamo. Da li je bilo ikakvih novaca od fondova? To će nam gosp. Nikšić moći kasnije odgovoriti. Koliko znam osim za EXPO-AUS za koji Split nije zaslužan, s kojima smo na kraju promijenili žarulje u gradskom muzeju, novaca koliko ja znam, nema. A ne može ni bit dok god nema kulturne strategije i plana upravljanja.

Koliko smo novaca dobili, da li ste vi dobili podatke, od Ministarstva kulture? Što je Ministarstvo kulture u protekle tri godine, koliko je novaca potrošilo na rekonstrukcije u gradskoj jezgri? Da li o tome išta znamo?

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Podatke vezano uz kulturu i ono što dolazi od Ministarstva, to imamo. Nije, na žalost nisam ovdje to stavila, ali...

VRANDEČIĆ (GrIST): Dobro, ali to smo trebali dobiti materijal da sumiramo koji su to novci s kojima se barata, da znamo koji su to ukupni novci? Novci od donacija i zaklada. Da li tako nešto postoji? Da li postoji ikakva zaklada u gradu Splitu? Ne postoji. Štandovi, kućice, bilo koji novci od ulaznica, bilo šta, šta se događa na prostoru gradske jezgre. Da li imamo podatke za tako nešto? Nemamo.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): To su podaci vezano uz zakup i koncesijska odobrenja i ostalo.

VRANDEČIĆ (GrIST): Ali da li imamo ukupno, novce u protekle tri godine da znamo otprilike s kakvim ćemo novcima baratati? Nemamo.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Kolega Vrandečić, imamo prikazano u grafikonu, ali imamo prikazano i u financijama. Ja ću ih u dokumentu....

VRANDEČIĆ (GrIST): Ali ih nismo dobili, to bi trebalo staviti u nekakvu tablicu, ukupno da se zna, od ovoga toliko, od onoga toliko, potrošeno toliko i toliko.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Moja greška. Ništa nisam to ovdje stavila, jer sam stvarno moram priznat to predvidjela, ali sam zato ovoga...

VRANDEČIĆ (GrIST): Zakonska rješenja. Ja ne znam da li mi imamo pravnika u povjerenstvu? Da li je gospodin...

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Gospodin Klarić se ne pojavljuje, ne odgovara i tako dalje.

VRANDEČIĆ (GrIST): Meni uopće nije jasno kako vi mislite završiti plan upravljanja, ako mi uopće ne znamo kakve, koje zakone mi moramo promijeniti, koje pravilnike imamo? Hoćemo li mi to ostaviti gospodinu Cokariću da on sam odlučuje šta je to na primjer gradska jezgra, pa gdje se mogu stavljati reklame, a gdje se ne može stavljati reklame? To je ono što imamo danas.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Svaki od takvih pravilnika koliko ja shvaćam priču o pravilnicima ...

VRANDEČIĆ (GrIST): Ali sada je gosp. Cokarić bog i batina gradske jezgre što se tiče reklama. On odlučuje gdje se može staviti reklama i ne može.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ali, to smo i rekli da grad nema pravilnika o koječemu, i mnogo stvari i da ih treba donijeti.

VRANDEČIĆ (GrIST): Tako je. Ali to su isto nekakvi novci koji se ostvaruju na području gradske jezgre. Nejasan odnos konzervatora. To je točno, apsolutno se slažem, nejasan odnos konzervatorskog odjela i odsjeka za gradsku jezgru. Uopće se ne zna što ste u stvari vi (Nikšiću)? Da li ste vi neka upravljačka jedinica ili ste vi tu samo da trošite novce? Ali u svakom slučaju ono što znamo da je devet zaposlenih. Što nije mali broj.

MAJA MUNIVRANA (grad SPLIT): Nije devet.

GORAN NIKŠIĆ (grad SPLIT): To je projekcija.

VRANDEČIĆ (GrIST): Projekcija? Al tu piše

MUNIVRANA (grad SPLIT): To je sistematizacija, to nije realni broj. To je sistematizacija koja nije popunjena.

VRANDEČIĆ (GrIST): Sistematizacija koja nije popunjena?

MUNIVRANA (grad SPLIT): Tako je.

NIKŠIĆ (grad SPLIT): Predviđena, ali nije popunjena.

(netko govori) Koliko ih onda ima?

NIKŠIĆ (grad SPLIT): Četiri.

VRANDEČIĆ (GrIST): Četiri?

NIKŠIĆ (grad SPLIT): Četiri, donedavno tri.

(netko govori): Ovde piše devet.

MUNIVRANA (grad SPLIT): Ne, ne, to nije točan podatak.

VRANDEČIĆ (GrIST): I sad me zanima, koja se rješenja nude u ovome? Rješenja se nude još jedna velika upravna jedinica. Da li će ona riješiti ovaj problem nedefiniranosti? Jer, ono što ja znam, a to je, da g.Nikšić i g.Bužančić su potegnuli crtu na Peristilu. Ovo je moje, a ovo je tvoje. Ja se neću dirati u tvoje, a ti se nećeš dirati u moje. To je ono što mi imamo u praksi danas, je li tako gosp. Nikšiću? Ja

ću popravljati ovdje, a ti popravljaj ondje. Dakle, da li ovakva upravljačka jedinica rješava taj problem? Ne rješava.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ja mislim da je to predmetom rasprave što sad u idućem. Ovdje su

VRANDEČIĆ (GrIST): Ok, ja sad samo češljam vaše materijale koje ste vi naveli, ali nikakva rješenja?

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Vi mislite da jedna osoba ili nekoliko njih može dati konačna rješenja?

VRANDEČIĆ (GrIST): Ja ne govorim da može dati konačna rješenja.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ja bi volila čut...

VRANDEČIĆ (GrIST): Ja samo navodim probleme koje ste vi tamo detektirali, ali niste naveli rješenja, kako to riješiti.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Stavila sam modele koje zakon omogućava i predviđa sa eventualnim pogodnostima ili lošim stranama. Sve ostalo je predmetom rasprave.

VRANDEČIĆ (GrIST): Ok, raspravljamo sad. Raspravljamo.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Samo molim promijenite ton, jer mislim da nitko nije ovdje spreman slušati stalno takav jedan

VRANDEČIĆ (GrIST): Čekajte, ja sam sat vremena vas slušao.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ali ja nisam nikome se obraćala tim tonom gosp. Vrandečić, molim vas.

VRANDEČIĆ (GrIST): Kojim tonom?

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Molim snizite tenzije. Ja nisam

VRANDEČIĆ (GrIST): Ja govorim normalno, drugačije ne znam govoriti.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Žao mi je, ali očito imate problema u komunikaciji .

VRANDEČIĆ (GrIST): Nemam problema u komunikaciji, nego vi imate problema u slušanju.

MUNIVRANA (grad SPLIT): Ne, ne, svi osjećamo da vam je to malo agresivno. Nemojte se ljutiti.

VRANDEČIĆ (GrIST): Ok, ja tako govorim, oprostite ja nisam nikoga uvrijedio ovdje, osim što sam prozvao neke koji ne rade svoj posao. To je druga priča.

MUNIVRANA (grad SPLIT): Vi niste prozvali one koji ne rade svoj posao, nego imate agresivan ton.

VRANDEČIĆ (GrIST): Dalje, načelo participativnosti i provođenja procesa upravljanja. Koja se rješenja nude? Ja sam iz svega ovoga isčitao, nudi se rješenje, dakle od svih građana, udruga nudi se jedna jedina udruga stanovnika gradske jezgre.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ma nije, pa jeste li vi pročitali dokument pobogu? To je prijedlog, nevladine udruge, predstavnici itd. ovisno o dogovoru. U fusnotama piše predstavnici udruga.

VRANDEČIĆ (GrIST): Ali je zanimljivo, ali ja čisto kažem da mi je zanimljivo da ste stavili jednu jedinu udrugu predstavnika stanara kao da ne postoje drugi građani...

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Pa to uopće nije upitno gosp. Vrandečiću, šta je vama?

VRANDEČIĆ (GrIST): Ja samo konstatiram.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Pa valjda je normalno da su stanari osobe koje imaju možda više prava nego neke druge udruge.

VRANDEČIĆ (GrIST): Oprostite, pravo na što?

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Pravo na prostor za život.

VRANDEČIĆ (GrIST): Imaju pravo na vlastitu privatnost, na vlastiti privatni, privatnu nekretninu, ali nemaju pravo na javnu površinu.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ali ja, to uopće nije bilo upitno da ja nekoga tu

VRANDEČIĆ (GrIST): Ali je činjenica. Je li činjenica da ste stavili jednu udrugu? To je sve što smo mi vidjeli od parcipativnosti unutar ustanove koja bi trebala kontrolirati. Uostalom to imamo već sada po pitanju Marjana. Nemojte se smijati. To ste vi naveli ovdje. To je činjenica. (žamor)

MISLAV ČALO (Genius Loci): Di to piše Borane, oprostite? (žamor)

VRANDEČIĆ (GrIST): Piše tamo u ovom(žamor)

RUŽICA BATINIĆ-SANTRO (grad SPLIT): Ne piše. (žamor)

VRANDEČIĆ (GrIST): Ma piše. (žamor)

..... Navedite primjer (žamor)

VRANDEČIĆ (GrIST): Evo sad mi je crkao kompjuter.... (žamor)

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Evo kolega Vrandečić pa mislim javnim natječajima, na jednom mjestu sam navela da Grad može raspisati javni natječaj na kojega će se javiti predstavnici koji žele sjediti tamo u

KUKO (grad SPLIT): Ta stvar nije prejudicirala ništa. Ja sam isto čitao, nije prejudicirano ništa, dakle i ovdje se piše na početku da se ništa ne prejudicira, ovi svi modeli isto ne prejudiciraju ništa, samo je otvorena rasprava. Može biti udruga, jedna, ovakva, onakva, ali ne vjerujem da je intencija bila takva, bar ja nisam tako shvatio.

VRANDEČIĆ (GrIST): Ali ja sam samo rekao da je meni to zanimljivo, da je spomenuta samo jedna udruga, dakle nisu uopće spomenute nikakve druge udruge ni građani, samo udruga stanara sudjeluje u jednoj verziji u upravnom odboru, a u drugoj verziji kao nekakvom savjetodavnom timu, savjetodavnom odboru tako nekako. Napisano je, ja ću to sada pronaći pa ću vam dostaviti....

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ma ne trebate, ja mislim da se nitko ne treba naći uvrijeđenim... (žamor)

VRANDEČIĆ (GrIST): To je tako napisano. Ne, ne nije, ja sam to pažljivo pročitao, još jedamput ću vam to dostaviti. Dakle, od ovoga plana se očekuje da ponudi niz rješenja, osim smjernica, no nemamo, osim ovih gradskih službi, nemamo urbanistički zavod, pa mene jednostavno zanima na koji način će ova institucija zamijeniti urbanistički zavod? Ili, na koji način će se urbanistički zavod ili nešto šta simulira urbanistički zavod uklopiti u upravljačku jedinicu. Tu niti riječi o tome. Zbog čega ovo sve skupa govorim? Upravo radi primjera. Vi ste naveli nekoliko primjera ovdje, jedan primjer je upravljanjem, udruga dobije koncesiju da upravlja nekakvim prostorom gradske jezgre, da li je to podrumi, zidine itd. Loše. Slažem se.

Drugi primjer ste naveli nekakva privatna tvrtka, firma. Međutim, tu znanstveni tim nije niti riječi spomenuo kad se ovo počelo događati oko turističke palače. Evo vam primjer. Turistička palača na plodouživanje privatnoj tvrtki. Loš primjer, kao šta je loš ovaj stvaranje holdinga muzeja. Ja se apsolutno slažem sa vama.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ali nije kulturno dobro.

VRANDEČIĆ (GrIST): Ali se nalazi na zaštićenom...

LIDIJA PETRIĆ (ZT): ...prostoru. Znam.

VRANDEČIĆ (GrIST): Tako je.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ali pojedinačnih objekata kojima netko upravlja...

VRANDEČIĆ (GrIST): Ali mislim da je na takvo što trebalo reagirati i kazati ovo je loš primjer. Međutim niti P od vas.

Ja ću sad ostaviti malo ostaviti prostora drugima, jer imam... da ne zauzimam previše prostora. U svakom slučaju jako puno toga bi se ovdje moglo navesti. Ali neka ovo za sada bude uvod. Evo.

KUKO (grad SPLIT): Hvala lijepa. Ne znam, ovdje je netko digao ruku, čini mi se na ovoj strani. Ima li netko tko želi nastaviti dalje raspravu?

DALIBOR POPOVIĆ (GrIST): Mogu li ja nešto?

KUKO (grad SPLIT): Izvolite.

POPOVIĆ (GRIST): Neke primjedbe, znači kad se navedu, kad su se navodili dokumenti, zakoni, preskočeno je možda jedno glavno rješenje o imenovanju kulturnog dobra, odnosno kulturno-povijesne cjeline, to je znači podgrupa zakona o kulturnim dobrima i sa tim rješenjem trenutno imamo zaštitu, ne znam može me ispraviti možda ili ministarstvo ili odsjek za povijesnu jezgru, znači rješenje je jedan važan dokument koji je ovdje preskočen, a trenutno čini mi se, dok ne dođe jedna kolektivna konzervatorska podloga, je jedan od glavnih faktora zaštite povijesne jezgre. Tako da u njemu postoje smjernice. Ja sad isto direktno govorim neke stvari koje se tiču moje analize, odnosno naše analize u procesu upravljanja, mislim da sve ove naše djelatnosti koje su možda izgledale čak i agresivno prema nekim strukturama, odnosno često smo započinjali rasprave na povjerenstvu, koji se čak postavlja pitanje da li je to način rada na povjerenstvu, ali to su sve bile naše analize sustava i nepravilnosti i u krajnjem slučaju ovaj plan upravljanja i ovakav sustav upravljanja morali ispraviti. Tako da mislim da su sve to stvari koje ste vi morali u jednoj ovoj analizi sustava obratiti pažnju. Naš rad, znači možda se bazira na nekom nižem nivou, gosp Petrić često reče da ne želi raspravljati o kantama za smeće, ali mislim da komunalni red je jedan nivo nižega svakako, jednog pravilnika ali glavna smetnja u svemu ovome šta grad ne želi poštivati zakon o zaštiti kulturnog dobra. Znači nije samo neusklađenost propisa nego grad ne želi, znači upotrijebiti zakonske obaveze ministarstva koji je predao njemu i zakon i smjernice i rješenja je predano, ali nikako da se to rješenje i smjernice uključe u pravilnike. Znači niti jedan pravilnik nema smjernice o zaštiti. Ali u ovim trenucima dok ovo radimo tri godine, četiri, vi morate shvatiti našu frustraciju. Znači šta, ispada da, evo ja isto govorim možda malo agresivno, vjerujte nemam namjeru nikoga vrijeđati mogu smanjiti čak glas. Oprostite, ali frustracija postoji. Tako uvijek je ta situacija di mi nešto raspravljamo mi vam onda, godinu dana, go-dinu dana, vi pišete i ministarstvu i gosp. Cokariću da se nešto učini šta mora se učiniti, da se usklade pravilnici, znači mi smo sad pokrenuli inicijativu da, s gosp. Kovačevićem, da se odredi komunalni pravilnik za staru gradsku jezgru. To je osnovni dokument, govorimo, govorim o nižoj razini, pazite ovdje su više razine, ali jedan dokument komunalni, koji će sve aspekte ove komunalne brige uskladiti sa zakonom o zaštiti kulturnog dobra. I vjerujte mi to je moja misija. Ja se stvarno osjećam debilom kad moram godinu dana radit, samo da vas upozorim na tu stvar. Grad ne želi uspostaviti sustav upravljanja. I oprostite zato jesmo ovdje, da neke stvari promijenimo, ali osnovna stvar je neusklađenost, odnosno kulturna baština, kulturno povijesna cjelina je zaštićeno dobro. To je možda dobro, možda nije, ali u našem slučaju je tako. Zato molio bih za početak da, jednostavno, šta grad može i bez plana upravljanja, bez ovog sustava pokrenuti ispravljanje, odnosno usklađivanje sa zakonom o kulturnom dobru. Ali grad to ne želi, jer godinu dana, tri godine u stvari, konstantan rad je da vam se odbija, je kaže nije to tako, nije to ovako. Nedavno smo postavili pitanje reklame na vili Plevni. Vila Plevna je kulturno dobro, opet vam govorim o detaljima ali to je priča o zaštiti cijelog kulturnog dobra. Znači vila Plevna je kulturno dobro. Pet godina stoji plakat na toj vili Plevni koja je kulturno dobro, a u pravilniku zabranjeno je više od godinu dana da stoji građevinska skela. Znači postoje tolike rupe i kad upozorimo recimo strukture, strukture ne reagiraju, odnosno šalju vam kojekakve dopise. Znači ja ne znam kakav sustav to mi trebamo uraditi, napraviti. Znači interesira me sustav, ne samo pismeno da ovdje složimo nešto, nego analiza trenutnog sustava i analiza trenutne situacije u smislu da je pokrenemo. Ja bi isto stavio malo akcenat, evo završit ću, na uključivanju, odnosno koordinacije, slažem se sa gosp. Vrandečićem, naime mi ovdje radimo stvarno četiri godine i mi i vi, nitko ovdje nije plaćen za ovo. Znači radimo volonterski, mislim da to treba cijeliti, ali isto tako cijelite da ovo šta smo napravili, da bar nešto uđe u sustav upravljanja slijedećeg. Ako smo mi ovdje četiri godine, se trudimo, da održimo jednu koordinaciju udruga koja je pokrenula ovaj proces, koja pokušava reagirati na jedan drugačiji način. Gledajte mi ovdje imamo razgovore sa gosp. Nikšićem, sa gospodom iz konzervatorskog koji nam govore da smo mi u pravu, znači oni obavještavaju, znači gradske strukture nam govore vi ste u pravu, evo i gđa iz komunale, komunalnog gospodarstva mi je isto rekla. Znači vi ste u pravu, ali! Znači šta? Na meni je, odnosno na nama je, na nevladinim udrugama, da nastave burgijati. Jer ja ne vidim ni da je znanstveni tim reagirao adekvatno u sve ove četiri godine za nikakav problem, ali mi evo tu jesmo i trebali bi u budućnosti biti prisutni u sustavu upravljanja. I samo to, znači želimo samo ove osnovne stvari, transparentnost, mogućnost da budemo uključeni u neku raspravu upravljanja, ovde ste baš u smjernici, ja mislim, podvukli da se baš nevladine udruge uključe kroz onaj treći, iz UNESCO-a primjer, u proces odlučivanja. Uključimo ih. Ja

u ovim sustavima ne vidim sustav nadzora, prvenstveno sustav nadzora, jer meni, po mom mišljenju sustav nadzora koji ide od strane grada sam sebe, ja nisam vidio da taj sustav funkcionira. Znači, ako osmislimo sustav koji će kontrolirati na adekvatan način, mi smo napravili skoro, ne tražim ništa za nevladine udruge. Toliko.

VRANDEČIĆ (GrIST): Evo samo jednu rečenicu da potvrdim, tražili su mi da odavde, da gdje to piše? Evo vam na vašem ovom modelu, dakle upravno vijeće, gradsko vijeće, bla, bla, bla, od cijelih udruga građana koji bi trebali kontrolirati što se sve skupa događa, evo piše ovdje: savjetodavno – participativno tijelo, predstavnici sveučilišta, komunalnih poduzeća, stanara, gradskih kotara, udruženja poduzetnika, uglednih znanstvenika, uglednih znanstvenika podcrtavam. Ali građana nigdje. Evo sad možemo nastaviti.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ispričavam se ako se netko osjeća time pogođen, kao što sam napisala i ponavljam ...

VRANDEČIĆ (GrIST): Nije ovo ništa osobno.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ma i nije. Nije mi uopće namjera ikoga stavljati sa strane ni ništa, pa zato je sve otvoreno. Mislim, o svim tijelima, to sam na svakoj stranici zapravo napomenula, nemam uopće namjeru ikoga isključivati. Uostalom slažem se sa ovim šta je kolega ovdje....

INGA TOMIĆ –KOLUDROVIĆ (ZT): Ja kad pročitam savjetodavno tijelo koje ste vi tražili, da li savjetodavno tijelo, je li bi ono trebalo imati kontrolu? To je odgovor na ovo pitanje, ispričavam se.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ne, ali mislim mi moramo razgovarati zapravo o odabiru konačno nekog modela, koji sve faktori trebaju se naći u svakom od tih tijela, da proces nadzora bude zapravo što transparentniji. To je zapravo ideja cijelo vrijeme o kojoj ja, ispričavam se samo tren, o kojoj sam imala namjeru. Kažem papir trpi greške sve, čujte ja vas molim, isprika, na početku sam rekla ako se netko osjeća time pogođenim, sve je podložno promjenama, zato sam i stavila na taj način da idemo raspravljati, pa ćemo onda donijet...

POPOVIĆ (GrIST): Kratko pitanje, samo kratko pitanje?

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Samo trenutak molim, šta se tiče pravilnika, ma ne može ovakav papir dati osvrt na svaki mogući pravilnik koji postoji i koji tek treba biti. A ja mislim da to i je zapravo intencija da jednom, da to tijelo temeljem formiranja radnih skupina, javnih natječaja, koji će imati timove ljudi koji će raditi na svakom pravilniku. Ja prva nisam za to da pravilnik donese jedna osoba i to sam stavila negdje u tekst, niti da gradonačelnik ima jedini ovlast staviti pravo veta na njega. I to sam stavila. A ne znam kojim riječima trebam zapravo napomenuti da sam stvarno za otvorene i transparentne procese, molim vas nemojte mi stavljati riječi u usta. Jedino to.

POPOVIĆ (GrIST): Samo kratko jedno pitanje. Jedan koncept ove radionice, možete li mi samo objasniti? Kako zamišljate daljnji koncept ove radionice?

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Kako zamišljam daljnji koncept? Pa, kroz raspravu, naš je prijedlog znanstvenog tima da su zapravo dva modela izgledna. Je li to model unutarnjeg preustroja ili model javne ustanove. Za muzej se možemo suglasiti da, ako mislite da treba dalje raspravljati, da je, on je taj koji isto dolazi u obzir i treba sad pretrest, zapravo mogućnosti za koji nam se čini da je optimum...

POPOVIĆ (GrIST): Je su li to tri konačna rješenja?

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Molim?

POPOVIĆ (GrIST): Je su li to tri konačna rješenja?

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Pa ovo su modeli, prilozi za raspravu. Kako opet da naglasim?

POPOVIĆ (GrIST): Ne, ne, da li je moguće i četvrto rješenje?

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Pa može.

POPOVIĆ (GrIST): Pa dobro, e. Mislim samo da se zna.

KUKO (grad SPLIT): Hvala. Gosp. Rumora se bio javljao za riječ prije gospodina Marinića.

LOVRO RUMORA (Zeleni Dalmacije): Ja razumijem moje kolege koji su na neki način malo nervozni, jer zaista dugi niz godina radimo na sustavu koji ne daje nikakve rezultate unutar procesa. To je bilo i za očekivati da će se neki procesi barem u hodu stvarati, da će postojati vertikalna i horizontalna, ili kako god hoćete, protočnost, a one daljnje zaključke koje smo imali na tim povjerenstvima, da krenemo u nekakvu operativu, neki slijed, da ih dovršimo. Dakle, ne govorim samo o jednom komunalnom redu kojeg smo htjeli donijeti i donijeli kao mogućnost, kao dio koji će se napraviti. Isto tako smo donijeli i odluke o tome da se pokrene izrada UPU-a stare jezgre i donijeli smo potrebitu odgovornost da se gradu naruče konzervatorske podloge i za to su bili zaduženi ljudi, mislim da je bio gosp. Pejković, zadužen da napravi nekakvu formulaciju koja bi pokrenula zapravo tu vrlo ozbiljnu i važnu stvar za budućnost povijesne jezgre, jer mi možemo zaista završiti ovu priču, a da opet ništa neće biti završeno. Dakle, ja upozoravam na takvu mogućnost, a sada bi završio i vratio bi se zapravo na temu, ovu raspravu vezano za profil modela, vjerujem da postoje X modela u ovom svijetu i koji rade i koji jesu, i mi zapravo trebamo pronaći naš najbolji model, nešto što bismo mi nekako složili da je to, ono, minimum minimuma koje može u ovom trenutku pokrenuti sustav. Ti sustavi rastu, mijenjaju se, dorađuju se, pogotovu sustav upravljanja starom gradskom jezgrom i vjerujem da će se tako događati ovdje, i nema onoga fantastičnog rješenja koji će rještiti odmah sve probleme ali... E sad od dva, tri modela koja su ponuđena, mi svi imamo, manje-više i ljudi koji rade u ovome, imamo različita iskustva, recimo sa modelom javne ustanove, za koju iz mog osobnog iskustva, one predstavljaju veliki problem u nekoliko razina. Dakle, nismo baš zadovoljni. Oni jesu pravno formalne institucije koje imaju svoje pravnu osnovu ili sustav, ali one ne funkcioniraju u onom smislu koje, za što su zapravo osovane. Da ne govorim pojedinačno, javna ustanova Marjan, da ne govorim o županijskim javnim ustanovama i drugim, nizu javnih ustanova protiv kojih zaista ja nemam puno neke velike ljubavi, jer se srećem s njima u poslu. Ali one jesu realnost i sad imamo tri praktički loša rješenja koja se nude i koja ćemo, da li ćemo odabrati koja od ova tri loša, ili ćemo vidjeti da li nam treba četvrto, neko koje bi bilo u stvari istraživačko unutar našeg posla, radionice zapravo, i u tom smislu ja vjerujem da je... Evo ja sam samo kratko zapravo otprilike malo da promijenimo cijelu priču, da se vratimo na ovu priču... tako smo počeli. Ono što mislim osobno o tome, a mislim da to mora biti pravna osoba. Znači to je minimum toga, da ona ima svoj status pravni, dakle da ima, da sredstva dobiva iz različitih izvora i da ima jednu sličnu funkciju kao ova... zato što je praktično brza. Ona ima neku moguću brzu mobilizaciju unutar sebe, a sve ostale mehanizme nadgledanja i kontroliranja to bi možda mogli raspravljati. Samo toliko za sada. Hvala.

KUKO (grad SPLIT): Hvala lijepo, pročelnica Batinić-Santro.

BATINIĆ-SANTRO (grad SPLIT): Ja ću samo kratko odgovoriti vam, znači ne znam ja više, mislim da sam deset puta ponovila ovdje, neće se raditi UPU za povijesnu jezgru, jer je to zakonski nemoguće. Prema zakonu UPU se radi za neizgrađena i neuređena građevinska područja. Znači UPU ne možemo raditi za povijesnu jezgru, jer za povijesnu jezgru treba pisati parametre gradnje i rekonstrukcije za svaku česticu, za svaku građevinu, a UPU ima propisan minimalnu veličinu čestice, odnosno maksimalnu, parametre izgradnje kao što su izgrađenost, iskoristivost i maksimalnu visinu, to nikako ne možemo promijeniti. Šta se pak tiče konzervatorskih smjernica, o tome smo već pregovarali s konzervatorskim odjelom, znači s tim ćemo krenut, napraviti će se konkretno konzervatorske smjernice za cijelu povijesnu jezgru. Ja bih sad iskoristila priliku samo skrenuti na vaš tekst, mislim da je to ovdje kod mene str. 36. kaže: prestankom važenja PUP-a, nije prestao važiti PUP, prestala je važiti samo izmjena PUP-a od 2007. god. Treba onaj PUP cijeli staviti van snage, ali kažem, staviti ćemo ga van snage kad se dogovorimo sa konzervatorskim odjelom, kad se krene u izradu konzervatorskih smjernica. Dalje ja se ne bi...

DIANA MAGDIĆ (Teserakt): Smjernica?

BATINIĆ-SANTRO (grad SPLIT): Ja se ne bi složila da grad nema kontrolu... u povijesnoj jezgri osim prostora u svojoj vlasnosti. Nije točno, ima kontrolu. I bez obzira na prestanak važenja ove izmjene PUP-a povijesne jezgre iz 2007. god., kad smo mi zadnji put mijenjali GUP 2012. god., u GUP je ugrađen jasan sustav mjera zaštite i za zonu A i za zonu B i za zonu C. Ako trebamo novu izmjenu GUP-a, taj sustav mjera i zaštite ćemo još doraditi, a kažem, napraviti će se konzervatorske smjernice, a UPU se neće raditi.

SRĐAN MARINIĆ (Društvo Marjan): Podloga ili smjernice?

BATINIĆ- SANTRO (grad SPLIT): Podloge.

VRANDEČIĆ (GrIST): Koji je rok za tu podlogu? Je li netko ovdje iz Konzervatorskog odjela da možemo pitati?

BATINIĆ-SANTRO (grad SPLIT): Bit ćete detaljno obaviješteni kad sve dogovorimo, imat ćemo jedan sporazum pa ćete znati.

VJEKO SANTRIĆ (GrIST-Teserakt): Naime, to pitanje traje već tri godine.

MAGDIĆ (Teserakt): Tri godine pitamo kad će biti konzervatorska podloga?

VRANDEČIĆ (GrIST): Ali imamo mi još deset godina ispred nas, dok čekamo podlogu.

IVICA PAVIĆ (grad SPLIT): To je dobra vijest.

SANTRIĆ (GrIST-Teserakt): Ako je dobra vijest.

BATINIĆ-SANTRO (grad SPLIT): A imali smo mi konzervatorskih podloga koje su bile podloga za izradu GUP-a 2005.-e, različitih, ali vam kažem, nije da nema kontrole. Ima se kontrole u povijesnoj jezgri.

POPOVIĆ (GrIST) : Ne slažem se da ima se kontrole.

BATINIĆ- SANTRO (grad SPLIT): Ma ima, šta se tiče gradnje.

POPOVIĆ (GrIST): Nema se ni šta se tiče gradnje.

BATINIĆ-SANTRO (grad SPLIT): Ima. Ništa, nijedna dozvola, ono šta je građeno s dozvolom...

POPOVIĆ (GrIST): Kako to da je Contarini otiša jedan kat više, recite vi meni?

BATINIĆ-SANTRO (grad SPLIT): Ne znam onda pitajte nekog sa...

POPOVIĆ (GrIST): Onda se nema kontrole.

BATINIĆ-SANTRO (grad SPLIT): Ima se kontrole.

SANTRIĆ (GrIST-Teserakt): Da, to je samo jedan kat, tako je.

POPOVIĆ (GrIST): Jel' možemo nastaviti?

KUKO (grad SPLIT): Gosp. Marinić je bio...

RUMORA (Zeleni Dalmacije): Ne bih znao, ali trebao biH objašnjenje nekakvo dodatno oko toga. Šta će se dogoditi u tom slučaju, da tu nemamo podataka. Znači imamo nekakvu situaciju koja je praktički zatvorena, a otvorena. Znači nismo riješili sva pravila igre u prostoru.

BATINIĆ-SANTRO (grad SPLIT): Imate jasna, ako pročitate GUP imate jasna pravila, tko god zna čitat GUP, ovdje imate jasna pravila ponašanja u Zoni A i u Zoni B.

MAGDIĆ (Teserakt): I u Zoni C, koja je u međuvremenu stavljena van zakona. Mislim, sve to piše u GUPU, da?

VRANDEČIĆ (GrIST): Da li će sad biti promjene GUP-a? Sad se očekuju promjene GUP-a, jel' tako? Na osnovu kakve konzervatorske podloge ćete vi raditi promjene GUP-a?

BATINIĆ-SANTRO (grad SPLIT): Bit ćete pravovremeno obaviješteni.

VRANDEČIĆ (GrIST): To nije odgovor, bit će te. Šta to znači?

BATINIĆ-SANTRO (grad SPLIT): Ne mogu vam ja...

VRANDEČIĆ (GrIST): Znači vi ćete, vas 5-6, ćete nešto odlučiti u ime svih građana Splita. A upravo zato mi radimo plan upravljanja, da se to ne bi događalo, jer imamo Turističku palaču koja je izašla van gabarita i netko će za to odgovarat.

BATINIĆ-SANTRO (grad SPLIT): Nije izašla van gabarita.

VRANDEČIĆ (GrIST): Izašla je van gabarita, a vi lijepo to potpišite da nije, pa ćemo se naći na sudu. Izašli su Contarini van gabarita, pa se sad događa Lukačićeva, imat ćemo mi posla. Ali nema veze, vi meni odgovorite tko će raditi konzervatorsku podlogu? Tko?

BATINIĆ-SANTRO (grad SPLIT): Kad se dogovori. Ja sam vam rekla, kad budemo znali točno ime, onda ćemo vam donijeti, doći sa informacijom i reći dogovoreno, radi taj i taj. Kažem da pregovaramo.

VRANDEČIĆ (GrIST): Konzervatorska podloga nije stvar pregovora između vaše službe i ne znam koga. Niste mi rekli s kim vi pregovarate? Tko je taj koji odlučuje?

BATINIĆ-SANTRO (grad SPLIT): Razgovaramo sa konzervatorskim odjelom u Splitu koji je nadležan za pregovore. S kim drugo će se pregovarati?

VRANDEČIĆ (GrIST): Onda je to zakonska obaveza konzervatorskog odjela, Ministarstva kulture da napravi konzervatorsku podlogu za gradsku jezgru.

BATINIĆ-SANTRO (grad SPLIT): Nije. Kažem kad bude, pregovara se, kad budemo imali šta konačno. Nije to zakonska obaveza.

KUKO (grad SPLIT): Dobro, gosp. Marinić izvolite vi.

MARINIĆ (Društvo Marjan): Evo ja ću se opet vratiti na ovu temu, znači modeli upravljanja, ovdje su dva modela izgledna, znači model, ovaj model kroz javnu ustanovu, i drugi model kroz službu za upravljanje starom gradskom jezgrom. A ja bih sad, htio sam se osvrnuti na ovaj prvi primjer koji ovdje ima najviše pluseva i koji je zapravo po zakonskoj regulativi nešto najnormalnije, najpoželjnije na prvi pogled. I to je ono, mi imamo u praksi primjer, da je ove godine deset godina punih, funkcionira javna ustanova za upravljanje park šumom Marjan, a inicijativu za osnivanje te javne ustanove, zanimljivo je da je pokrenulo Društvo Marjan, preko gradskog vijeća, pa onda se čak mijenjao zakon u Saboru da bi Grad mogao osnovati takvu javnu ustanovu. Međutim, šta se dogodilo i šta me je strah da će se dogoditi, i šta je sasvim izgledno da će se dogoditi i sa ovim, recimo, ako se formira javna ustanova za upravljanje povijesnom jezgrom, da ta javna ustanova sada, nakon punih deset godina se izrodila u jednu ustanovu sa preko 50 zaposlenih. Sada ih ima 54, ako ne i 55, di je zapravo njihova osnovna zadaća postala zadovoljavanje svojih osobnih potreba, statusa, beneficija koje su imali ti zaposlenici, a ono za što je osnovana, a to je zaštita upravljanje i održavanje Park šumom Marjan, to, ne da je u drugom planu, to je negdi... ne znam, ne znam uopće di. I to je jedan problem, evo, recimo, šta se tiče sredstava, to još nije izašlo u javnost, a to će vjerovatno izaći u javnost, da tu javnu ustanovu financiraju građani Splita, iz proračuna grada Splita. Ali, zanimljivo je da u park šumu Marjan nisu ušla državna sredstva, iz državnog proračuna, iz fonda predviđenog upravo za šume kakva je Park šuma Marjan većim dijelom, a to je državna šuma, a to je naknada, to će znati poduzetnici, gospodarstvenici, di svake godine plaćaju jedan određeni postotak, upravo za naknadu za opće korisne funkcije šume. Niti kuna nije do sada ušla u Park Marjan, a upravo iz tih sredstava bi se trebali financirati kompletno održavanje svih šumarskih radova u Park šumi Marjan.

Umjesto državnih sredstava, to plaćaju građani Splita i to se ispostavilo sada, sad već nije sumnja u nezakonitost, nego je to sada utvrđena nezakonitost koja traje deset godina nezakonitog rada, da je javnoj ustanovi zabranjeno izvođenje šumarskih radova. Dakle, javnoj ustanovi koja upravlja Park šumom zabranjeno je izvođenje šumarskih radova. Ma zamislite apsurd, dokle smo mi došli. I dalje, da bi se zadržale beneficije tih zaposlenika, i dalje ne ulaze sredstva državna u šumu Marjan, nikom ništa, nitko ne odgovara za to. Tako je moguće da se dogodi, ko zna, sutra i sa ovim, ali ja se nadam da to neće. Sad je problem kako naći pravi model, kako nadzirati rad? Evo mi smo, evo ja sam bio predsjednik upravnog vijeća šest-sedam mjeseci, od peteročlanog upravnog vijeća bili smo dvoje predstavnika civilnog sektora iz Društva Marjan. Da sad se mogu vratiti, nikad ne bih pristao da nas dvoje uđe, nego troje. Jer uvijek politika odlučuje. Na kraju politika odluči o svemu. Možete biti sto posto u pravu, ali će politika reć, ako politika kaže da je sada vanka dan, e onda će bit dan i gotovo. I to je ono šta se i nama u ovom povjerenstvu događa, već tri godine, da svi vidimo da nešto ne valja, upozoravamo na ono šta ne valja, donosimo zaključke neke koji se ne ispunjavaju, i to od strane grada Splita i od strane Ministarstva kulture, a to su dva glavna, ovdje, sudionika u ovoj izradi plana upravljanja.

I sad se postavlja pitanje kako uopće funkcionirati dalje? Kako funkcionira, kako zapravo funkcionira ne grad, kako zapravo funkcionira red i rad? Kako uopće funkcionira ova država? Ko zapravo ovde, ko bi trebao provoditi te zakone? Jel' sve treba završiti na DORH-u? Ja stvarno više ne razumim dokle treba ovo doć sve skupa, da bi se konačno promijenile neke stvari? A da ne govorim sad, što se tiče povijesne jezgre, slučaj Contarini, slučaj Turističke palače itd. Znači, opet sve na kraju završava na državno odvjetništvo. Ja mislim da bi grad, gradske službe trebale konačno nešto početi poduzimati, a ne ignorirati one očite nezakovitosti i ništa ne raditi po tom pitanju. Evo, toliko sam htio reći, a mislim da iz ovoga svega na stranici 75, kaže, završava: naravno ovaj dokument ne prejudicira donošenje konačnog modela, iako daje podlogu za donošenje odluke te ostavlja mogućnost da se njegov konačan izgled i struktura bitno razlikuje od predočenih, odnosno da se razradi neki okvir za nedefiniran model. Prema tome, mislim da ćemo mi morati pronaći neki novi model, po mogućnosti uz pomoć međunarodnih institucija, jer mi očito, mi sami sa sobom ne možemo vladati. Ili, na žalost ne možemo. Evo toliko.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ako smijem samo dodati malo. Naime kako je i u priručniku rečeno, kako svi znamo, ne možemo realizirati ništa mimo zakona, postojećih zakona RH, oni su dali neke repere, ostavili su i neke druge otvorene mogućnosti, ali mislim da nemamo baš previše prostora da mi izmišljamo ne znam kakve modele. Zapravo, sve se u konačnici svodi na osobnu odgovornost i kontrolu. I to je nešto što mislim, što niti jedan model ne može, ovoga, unaprijed dati odgovor. A promatrajući modele, kako to funkcionira recimo u drugim gradovima sa sličnim povijesnim jezgrama, zapravo mahom se radi o unutarnjem preustroju ovih gradskih službi koje imaju još pridodano *steering committee*, dakle sastavljene od različitih aktera. Dakle, nema nekih N-tih rješenja, epohalnih, koji će *ad hoc*, ono odozgo, dati gotova rješenja. Mislim, to je proces koji je takav kakav je, i koji podrazumijeva puno pojedinačne, osobne i kolektivne odgovornosti i koji vama izgleda kao, ne znam kako to

VRANDEČIĆ (GrIST): Ja se ovdje ne bi s vama složio. Ispada da smo mi ovo sve skupa pokrenuli tri godine za ništa. Napravili smo cijeli krug da se vratimo opet na isto. Na kraju će opet gosp. Cokarić odlučivati, je li i koliko reklama može stat na stupu u gradskoj jezgri, odnosno oprat će ruke, pa će prebaciti na, nekakvoj tvrtki koja sama piše pravilnik, a međutim imamo primjer u drugim državama, koje su čak na nekakvom nižim civilizacijskom, ajmo reć razini od nas. Evo Crna Gora, krenulo je to od Ministarstva, od Vlade, to je bila želja da se tako stvari pokrenu, pa su radili promjene u zakonu, da bi omogućili planovima upravljanja da budu efikasni, da ima neke poluge. Sve što smo mi od tih zakona dobili je da smo uključili gospodina pravnika kojega nikada nismo ni vidjeli, na nijednom sastanku. Mi sad slušamo od znanstvenog tima, sad vas ja to pitam, jesmo li mi na kraju plana upravljanja ili nismo gosp. Petriću?

MIRKO PETRIĆ (ZT): Ja sam završio.

VRANDEČIĆ (GrIST): Vi ste gotovi??

MIRKO PETRIĆ (ZT): S tobom sigurno, a onda i s planom upravljanja.

VRANDEČIĆ (GrIST): Dobro, ja ovo ne bi razgovarao na osobnoj razini...

MIRKO PETRIĆ (ZT): Apsolutno. Ti ovdje svima govoriš na osobnoj razini i prozivaš ljude umjesto da ...Samo malo, sad ja govorim, ti bi reko. Umjesto da lijepo, konstruktivno raspravljamo o jednom dokumentu, o jednom prijedlogu koji ima niz nesavršenosti, evo gosp. Rovan će sad četiri silosa opet spomenuti, i ja se nadam da ćemo ih napokon povezati, da se mogu složiti, ovdje smo u boks meću, mislim ne možemo se tući šakama.

VRANDEČIĆ (GrIST): Vi ste mene gosp. Petriću...

MIRKO PETRIĆ (ZT): Daj, vi, ja, ti, mi, mislim daj s... malo.

VRANDEČIĆ (GrIST): Oprostite neću na tom nivou, samo ću postaviti pitanje, zbog čega mi doznajemo iz poluformalnih pisama da se znanstveni tim sastaje s gradonačelnikom i predstavnikom jedne udruge i dogovaraju da će plan upravljanja biti gotov u četvrti mjesec? Zbog čega mi to doznajemo?

MIRKO PETRIĆ (ZT): A ništa, doznajte...

VRANDEČIĆ (GrIST): Dobro, ako je to vaš nivo...

MIRKO PETRIĆ (ZT): To je drugi nivo.

VRANDEČIĆ (GrIST): ...onda ja više nemam šta raspravljati sa znanstvenim timom.

POPOVIĆ (GrIST): Kako se dogovarate to mimo koordinacije udruga, koja 4 godine tu surađuje?

MIRKO PETRIĆ (ZT): Ma gledajte, ovdje postoji jedan temeljni problem, osim nedostatka diploma kod nekih ljudi i nedostatka građanskog odgoja. To je jedan veliki temeljni problem, ovdje ljudi ne razumiju što je to plan upravljanja koje su njegove svrhe i ingerencije. Gosp. Rumora je u dobroj namjeri malo prije rekao, citiram: "da smo odlučili, donijeli smo odluku da se započme UPU." A sad ja pitam, je li ovdje razumiju koja su različita ingerencije različitih tijela, šta je povjerenstvo, šta je gradsko vijeće...

RUMORA (Zeleni Dalmacije): Zaključak...

MIRKO PETRIĆ (ZT): Ma ne, rečenica je bila: donijeli smo odluku da ćemo...

RUMORA (Zeleni Dalmacije): Zaključak je bio da ćemo formulirati zaključke sjednice povjerenstva koji bi trebao pokrenuti UPU. To je bilo u zaključku.

MARINIĆ (Društvo Marjan): U prostoru, prilagoditi prostorno plansku dokumentaciju zaključke, a nije bilo UPU.

MIRKO PETRIĆ (ZT): Dobro je, i to povjerenstvo nema ingerencije ništa tako napraviti.

RUMORA (Zeleni Dalmacije): Ne, to je bila... (ne čuje se)... predložiti

MIRKO PETRIĆ (ZT): Ma ne možemo...

RUMORA (Zeleni Dalmacije): Kako ne možemo...

MIRKO PETRIĆ (ZT): Povjerenstvo služi za izradu plana upravljanja, a ne predlaganju gradskom vijeću šta će raditi.

RUMORA (Zeleni Dalmacije): Ma ne možemo mi... (žamor)

MIRKO PETRIĆ (ZT): Ne razumijete... (žamor)

RUMORA (Zeleni Dalmacije): Ne može se raditi proces ako vi nešto ne kažete da vam fali. Kako ćete raditi?

MIRKO PETRIĆ (ZT): To nije jasan proces.

RUMORA (Zeleni Dalmacije): Zašto onda konzervatorske podloge fale?

VRANDEČIĆ (GrIST): Ja sam tražio riječ, gosp. Petrić me je prekinuo. Mogu li ja dovršiti? Mislim, ovakav nivo na kojem gosp. Petrić razgovara, ovo je stvarno ispod...

MIRKO PETRIĆ (ZT): ...je ispod nivoa Crne Gore.

TOMIĆ-KOLUDROVIĆ (ZT): He, he, he

VRANDEČIĆ (GrIST): Ali ja ne bih komentirao ovaj... međutim, evo moram, moram samo jednu stvar komentirati.

MIRKO PETRIĆ (ZT): Ne bih komentirao.

VRANDEČIĆ (GrIST): Mislio sam da neću, ali ipak moram. Zanimljivo je da vi kao sociolog komentirate ko ima prava s vama razgovarati kao članom znanstvenog tima, ko ima kakvu diplomu i ko je nema...

MIRKO PETRIĆ (ZT): Ko je nema.

VRANDEČIĆ (GrIST): Vi, kao sociolog, koji trebao bi se brinut o tome da što više građana, od onih koji nemaju nikakvog obrazovanja pa do onih koji imaju obrazovanja više nego šta ga npr. vi imate, da se uključe u proces izrade. To me zabrinjava, zato i ne očekujem ništa puno od vaše papirologije koje ćete nam producirat... (žamor)...

KUKO (grad SPLIT): Molim vas samo..

VRANDEČIĆ (GrIST): Sad se odlučujete ko je taj ko može, a ko ne može.

KUKO (grad SPLIT): Alo, alo!

VRANDEČIĆ (GrIST): ...mislim da bi bio red dati gosp. Petriću par riječi, sa njegovog *hoch* stajališta, kao sociolog, možete pričati priče.

KUKO (grad SPLIT): Zaista je gosp. Petrić možda otišao i korak dalje, ali je pokušao vratiti raspravu koja traje već dva sata...

MIRKO PETRIĆ (ZT): I tri puta 365 dana.

KUKO (grad SPLIT): ...a ono što nam ovdje stoji još uvijek, na ekranu je izloženo, dakle, da govorimo samo o modelima, ne sad širiti temu, ako idemo širiti temu onda možemo do prekursora stati, i stvarno mislim da to nema smisla. Dajte, idemo malo konkretizirati raspravu, da vodimo tu raspravu u nekom smislu, a ne sad svakome istresati što mu je teško pri srcu i šta ja znam. Izvolite.

POPOVIĆ (GrIST): A jel' možemo nekako specificirati koje su točno specifičnosti ovog našeg područja i, ovaj, kako postaviti nadzor nekakav?

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Šta, kako postaviti?

POPOVIĆ (GrIST): Kako postaviti nadzor? Ja baš ovdje ne vidim u vašim sustavima, modelima, nisam vidio kako bi se postavio nadzor, a, kako vidimo, to je možda najglavnija stvar koja bi mogla nešto staviti u red. Jer ja ne vidim drugog načina, ja ne vidim ovdje baš neki, u ovom primjeru, neki specifični model koji se baš odnosi na staru gradsku jezgru grada Splita. Ja bi volija da se definiraju, znači, točno specifičnosti ovoga, ne znam, na osnovu kakvih anketa ili nečijeg mišljenja i kako postaviti adekvatan nadzor, da se strukture koje smo nabrojali, svi smo se složili da je politika, da, oprostite, smetnja u ovome svemu. Ajmo postaviti onda nadzor, ali nadzor, zašto ne bi mi ovdje kad se već dogovaramo postavili neki, neku, neki model nadzora koji bi mogao pokrenuti taj sustav?

KUKO (grad SPLIT): Ako može, mogu ja samo nešto kazati. Politika se dovodi s razlogom ili bez razloga, ili spominje, to je točno i sve stoji. Ali, ljudi moji, pa politika je isto sastavni dio ovoga društva, na kraju krajeva političari odabrani na izborima imaju određene mandate, mislim da im isto nije jako u cilju, da srljaju u bezakonje, da sada baš živimo u društvu kada, mislim, ja ne želim braniti niti jednog političara, nikoga, ništa konkretno, ali *a priori* reći odmah, politika se petlja, nećemo ništa napraviti, a onda šta smo napravili, mislim, je li, politika je, na kraju krajeva, u suradnji sa inicijativom koja je išla od strane udruga, bar koliko ja to znam, dovela do stvaranja ovakvog povjerenstva, a sad ...eto, jedna moja mala, oprostite, digresija.

POPOVIĆ (GrIST): Trenutno ne postoji želja gradskih struktura da se ponaša po pravilima zaštite kulturnog dobra.

KUKO (grad SPLIT): Mislim da to nije točno.

POPOVIĆ (GrIST): Da li možemo ja i vi razgovarati ili negdje javno, ili ne znam kako, da vam ja iznesem sve podatke koje evo 4 godine skupljam? Znači, glavni problem ovoga našega događanja je šta kulturno dobro zaštićeno UNESCO-m, nije adekvatno zaštićeno, odnosno postoje paralelni sustavi upravljanja i paralelni sustavi odgovornosti. Imamo tu predstavnike konzervatorskog odjela, imamo predstavnike povijesne jezgre, imamo predstavnike grada.

KUKO (grad SPLIT): Složena situacija, to je sigurno. Govori se o ovome ovdje, glavni nedostatak cijele ove priče danas, da se sad ja aktivno uključim, je šta je potrebna integralna politička perspektiva za staru gradsku jezgru, šta je vrlo lako reći, konstatirati, teško napraviti. To je po meni glavni nedostatak cijele priče od početka.

POPOVIĆ (GrIST): Kao predstavnik udruga, evo, nije da zahtijevam, nego volio bih da raspravimo, znači, kako postaviti nadzor u slijedećem sustavu mogućeg upravljanja, jel' to tema, može li to biti tema razgovora? Evo ga, tu smo, volio bih čuti vaša mišljenja, evo, gospodin je tražio riječ.

KUKO (grad SPLIT): Mislim da je gospodin Čalo prije bio, pa onda može gospodin Pavić. Izvolite.

ČALO (Genius loci): Evo, već koliko, preko 2 sata slušamo diskusiju, ja bih volio cijelu diskusiju vratiti na kolosjek, a to je problem života u staroj gradskoj jezgri ka jedinog profitabilnog, danas, resursa ovoga grada. Ono šta treba, mislim, utvrdit, i, nadam se da ne može nitko to poreći, da je stanje u staroj gradskoj jezgri dobro, ne bi mi danas sidili ovde. Znači, mi imamo, svi skupa, puno pametnijeg posla i puno više, nego ovde razglabat o tome kako pokrenut *de facto* mrtvaca. Članstvo francuske delegacije, koja je bila na zadnjem simpoziju u Saloni, vrlo je jasno determiniralo problem stare gradske jezgre kad je reklo da sa današnjom situacijom Split nikad ne bi bio na listi UNESCO-a. To nama svima može biti velika sramota, a najveća gosp. Nikšiću, i gosp. Bužančiću i uz gosp. Belamarića, jer su uz, krajnje otvoreno, to tri glavna masakratora stare gradske jezgre.

KUKO (grad SPLIT): Gospodine Čalo...

ČALO (Genius loci): Samo malo, samo malo...

KUKO (grad SPLIT): Mogu li ja intervenirati...

ČALO (Genius loci): Samo malo, samo malo. To znači...

KUKO (grad SPLIT): I ja sam u Solinu isto bio.

ČALO (Genius loci): Da. A jeste li čitali Slobodnu?

(opći smijeh)

KUKO (grad SPLIT): Dozvolite da kažem rečenicu do kraja. Sada ne bi možda mogla kandidatura Splita uspjeh...

ČALO (Genius loci): Točno.

KUKO (grad SPLIT): ...zato šta su sada kriteriji drukčiji, zato šta je sad situacija drukčija.

ČALO (Genius loci): Situacija je u staroj gradskoj jezgri jako, jako drukčija.

KUKO (grad SPLIT): Situacija je općenito drukčija.

ČALO (Genius loci): Jako, jako drukčija.

KUKO (grad SPLIT): Teško je, teže je danas kandidatu upast u tu ligu.

ČALO (Genius loci): Točno.

KUKO (grad SPLIT): To je pitanje...

ČALO (Genius loci): Točno je.

KUKO (grad SPLIT): ...zato je interpretacija malo drukčija.

ČALO (Genius loci): To se... (žamor)

KUKO (grad SPLIT): Al' dajte, molim vas, nemojte na osobnoj razini, to zaista nema smisla.

ČALO (Genius loci): Znači ovako, grad, kroz ovaj prijedlog, mislim da je dosta specifiistički predstavljen, jer nikada nismo imali povijesnu jezgru kao živi spomenik. Znači, kada imate, u usporedbi s drugim spomenicima UNESCO-a, rijetko vi imate život u okviru tog spomenika. Mi to danas imamo i jedan od velikih razloga zašto je Split doša na takvu listu je i kontinuirani život.

MUNIVRANA (grad SPLIT): To piše sve u materijalu. Piše na...

ČALO (Genius loci): Piše u materijalu, međutim se u zadnjih 20 godina uporno taj dio uništava. To je jednostavno činjenica, vi to jako dobro znate. *Good government*, što to znači? Znači jedan dobar odnos prema životnim procesima u jezgri. Mi imamo totalno suprotan sistem. Isto tako su, kao, su prozvani ovdje kao nekakva udruga sa ekskluzivitetom. Točno je, imamo ekskluzivitet. Prvo i osnovno smo stanari u staroj gradskoj jezgri, druga stvar smo vlasnici nekretnina stare gradske jezgre, treća stvar smo vlasnici i poslovnih prostora, ljudi koji plaćaju sve moguće dažbine uključujući spomeničku rentu. Prema tome, mislim da se takve ljude, imaju pravo za reći nešto više nego svi ostali. Vrlo jednostavno, ali vrlo decidirano. Prema tome, onog momenta gospodine Vrandečić, kada vi budete radili, kad budete imali firmu, plaćali sve moguće dažbine, susretali se sa svim nedaćama, raznim, u

staroj gradskoj jezgri; od parkinga, od naplaćivanja svih mogućih ekstra troškova, onda imate pravo šta reći. Za sada *kuco gobo*. Tako da...

KUKO (grad SPLIT): Molim vas, molim vas dajte, mislim tu treba završit.

ČALO (Genius loci): Vrlo jednostavno.

KUKO (grad SPLIT): Ne možemo govoriti *kuco gobo*, uostalom nije samo stara gradska jezgra samo za...

ČALO (Genius loci): Ma čekajte, samo da... (žamor)

KUKO (grad SPLIT): ... (žamor)...čekajte... (žamor) samo... (žamor)

ČALO (Genius loci): Ali ne možete... (žamor)

KUKO (grad SPLIT): (žamor) nemojte pretjerivati... gosp. Pavić je htio...

VRANDEČIĆ (GrIST): Molim vas, jel', mogu li odgovorit, jer mene je direktno prozvao ovdje?

KUKO (grad SPLIT): Onda ćemo se direktno prozivati..

VRANDEČIĆ (GrIST): Nećemo. Ja bi volio da vi reagirate i na gosp. Petrića i na gosp. Čalu...

KUKO (grad SPLIT): Reagirao sam.

VRANDEČIĆ (GrIST): ...na neprimjerene riječi, jer ja se još nisam spustio, a to mogu napraviti, ali neću.

KUKO (grad SPLIT): Upravo sam reagirao na gosp. Čalu.

VRANDEČIĆ (GrIST): Dobro. Dakle, ni Petrić, a još manje Čalo, ni bilo kome drugom, ja ne dozvoljavam da meni zabranjuje da ja govorim. Prema tome, to možete reći svome pasu, kanarincu, ali meni to nećete govoriti.

KUKO (grad SPLIT): Dobro, dajte molim vas...

VRANDEČIĆ (GrIST): Drugo, šta se tiče toga da stanari imaju, da vaša udruga ima veće pravo u odnosu na druge, svaka udruga koja učestvuje u izradi plana upravljanja ima bar jednog člana koji je ujedno i stanar. Prema tome ne može jedna udruga imati ekskluzivno pravo u odnosu na druge udruge.

ČALO (Genius loci): Ova udruga...

VRANDEČIĆ (GrIST): Ja još nisam dovršio...

MAGDIĆ (Teserakt): Udruga dva bračna para

VRANDEČIĆ (GrIST): ...pa ćete vi nastaviti.

KUKO (grad SPLIT): Privodimo kraju, molim vas.

VRANDEČIĆ (GrIST): Jednako tako i stanari. Prema tome, jedna udruga, i to je bila primjedba gospođi Petrić na ovo šta smo mi stavili ovdje, ne može biti jedna udruga, može biti više udruge.

KUKO (grad SPLIT): To ste već rekli. U redu, hvala. Gosp. Pavić, pa gosp. Šimunović, ako se ne varam.

IVICA PAVIĆ (grad SPLIT): Ja vas pozdravljam. Ja sam se mislio ne javljati, ali ja ću nešto reći otvoreno. Evo, ja već 30 godina radim u gradskoj upravi, ne bi se reklo, djelujem možda i mlađe, ali ja sam bio kao mlad pravnik, ja sam pravnik, zato kad neko reče nema ovdje pravnik, ja sam pravnik. Ja bih najprije mogao dozvoliti, ja osobno mislim da ovaj plan i svi vi ovdje, bez obzira kako govorili i da li koga vrijeđali, mislim da nam je cilj zajednički, bez obzira šta se stalno proziva gradska vlast. Ja iz prostog razloga šta ja radim, ja sam se zaposlio u barake PIS-a tamo 85.-e godine i kao mladi pravnik došao sam raditi u urbanizam. Nisu znali di će sa mnom, a nije me nitko ništa ni pitao i postavili su me u urbanizam. Ja sam došao u Lade Udlage i ja uopće nisam znao šta ću tamo raditi. I svaki dan me Lada Udlaga poslala u urbanistički zavod. Ja sam došao u urbanistički zavod, ali kako sam, ono, bio pravnik, a kako sam bio pravnik, svi su u meni gledali budalu, od nekog kretena,

pravnik, šta ima pravnik raditi u urbanističkom zavodu? Ja sam sidio 8 sati i šutio sam. Ja nisam ništa govorio 8 sati, jer niko me ništa nije pita, pokojni Cane, pokojni ovi, svi su pokojni. Ali zašto vam ovo pričam? I normalno, vraćam se sada di sam radia gore u baraki PIS-a, posli smo se preselili u Mažuranićevo šetalište, pa smo se onda preselili u Banovinu, kako smo se šetali, i mene Lada Udloga, moja draga šefica, ona je meni bila šef, dovede ispred kuće Jelaska i ona meni kaže, onako kako me volila, Ivica šta vi mislite šta ćemo učiniti sa kućom Jelaska? A ja ka pravnik, ja gledam kuću Jelaska, s one strane zalipili se šatori, sa one strane kuće Jelaska pada balkon, pa je balkon, s druge strane gore kupa kanalica, ja gledam, ja govorim Lado, ja bi je za početak opitura. Ona stade, ušuti, jer ja sam nju vidio u raspadnutom stanju. E sad zašto sam ovo ispriča? Ja osobno mislim da ovaj plan koji je profesorica Petrić iznijela, on je promjenljiv, nije to sveto pismo, nije to deset zapovidi. To je nešto di smo mi krenuli prije četiri godine dobro, i dobro je da se razlikujemo, dobro je da mislimo drugačije. Masu stvari mi možemo ispraviti, prvo je bilo, vi ste govorili o financijskim pokazateljima, pa normalno je da vam mi moramo pružiti sve financijske pokazatelje, nisu to pare, nisu to pare Baldasara, ni mene, ni Kuke. To su pare koje, mora se točno sve znati. Te se pare ne mogu sakrivati, ni prihodi ni rashodi. Međutim, grad Split nema mehanizme, nigdje nema mehanizme da je grad najodgovorniji, baš iz razloga što država donošenjem zakona, ja sam pravnik, država donošenjem zakona Gradu veže ruke. Kad bi grad Split sada htio otvoriti kokošinjac, to znači da skupi 10 kokoša, 2 pasa, i da želi otvoriti, mora otić molit u Županiju ili državnu upravu minimalno-tehničke uvjete. Inače, jer ako tamo referent slučajno ne voli pase, on mu neće dat kućicu za pase, on mu neće dat minimalno-tehničke uvjete. I mi mislim, da smo mi dobro krenuli prije 3-4 godine. Ja osobno mislim da ne treba se plašiti ni tenzija, ni povećanih tonova, ako svi želimo nešto dobro. Jer, da bi Grad nešto dao, Grad mora uzeti iz Grada, to znači Grad mora uzeti, i tu se slažem, najveći prihod trenutačno Grada, jedino što se događa u ovome nesretnom gradu, je stara gradska jezgra. Sve drugo ne postoji. Ja sam rekao pokojnome profesoru Loziću, vi ste spominjali Društvo Marjan, ja sam njemu rekao, Društvo Marjan će profunkcionirati znate kada? Kada onaj s Brda shvati da je Marjan njegov. Dok god je Društvo Marjan, dok god je stara gradska jezgra, dok god smo mi svi zatvoreni samo u male ćelijice, dok god netko ne kaže moj je Marjan ili je moj Žnjan, Žnjan je još katastrofa, to se neće riješit do sudnjeg dana. Prema tome, ja mislim da bi Grad dao, iz Grada se mora uzeti da bi se u Grad vratilo, jer mi ne baratamo sa parama iz, netko spominje Evropsku uniju i to, pa u Evropsku uniju Hrvatska mora dati da dobije Hrvatska uzeto. Prema tome, mislim da smo prije tri godine dobro krenuli, mislim da trebamo ubrzat naš rad, mislim da se trebamo češće sastati i mislim da povišeni tonovi su dobro došli, jer će oni dat nešto pozitivno. Ja ću vama sad reći dvi riči. Ja se s vama slažem da smo mi dozvolili da u Gradu, šta ja znam, evo ja, ja sam mozak satra da HIPPOS dovedem u red. Mozak. Jer ne mogu proć preko pazara i onih skala, mene boli glava od HIPPOS-a, ja ne mogu spavat...

POPOVIĆ (Grist): HIPPOS nije u redu, ne znam, HIPPOS nije u redu..

PAVIĆ (grad SPLIT):...ja se s vama slažem, treba naći mehanizme kontrole da ovaj plan kojeg mora usvojiti Gradsko vijeće, jer je i Solarev plan bio na gradskom vijeću, i mi smo pokušali, i još uvijek pokušavamo, pa pokušava i znanstveni tim, da stvari koje su u ovom gradu normalne da budu normalne, ali normalno je da se život mijenja. Pa ko je nama mislio da će nesritni Stari plac, evo Kuko je tu, pa Kuko se satra sa Domom omladine, ja bi ga srušio. Ja stalno govorim da bi ga srušio, jer on je rugoba ovog usranog grada. Ali će bit puno lipši kad se Sv. Duje bude vidio, a ne da ga Dom omladine zakrije. Pa ja nisam urbanista, nisam arhitekt, neću govorit. Prema tome mislim, da tu treba mehanizme, da Grad prije svega želi komunalno disati, netko je reka u početku, ne znam ko je rekao, al mi moramo stvarno misliti i o kantama za smeće, jer tu ljudi žive. Pa ne može, ne možete vi itat, kraj Grgura stavit kantu za smeće da ljudi sa... vade ili ne vade. Prema tome, želio bih samo reć, mislim da moramo tonove sniziti, al moramo i ubrzati i ovaj plan koji je gospođa Petrić izložila. On je početak, recite šta vas muči, točno recite šta je, gradske službe nisu baš kreteni ka šta ljudi misle, niti mi Baldasara slušamo kako vi mislite, jer se mi njemu znamo suprostavit, smijene nas digod, al fala Bogu. Eto toliko.

POPOVIĆ (Grist): Samo kratak odgovor, oprostite. Ja nisam u ovih zadnjih deset godina, eh deset godina, deset povjerenstava primijetio adekvatan rad gradskih službi. Znae, sve su to bile priče o prozivanju. Ja nikad nisam čuo da je s vaše strane došla neka ideja. Ja gospodine vas, Nikšić, nisam vidija da ste se uključili aktivno u izradi plana upravljanja. Ne znam da li je znanstveni tim dovoljno komunicirao sa vama? Ja ne znam koliko je znanstveni tim obavio razgovora sa Ministarstvom

kulture? Jel' to napravljeno na nekom nivou da je to jedna komunikacija uspostavljena, da surađujete? Mislim da je znanstveni tim trebao iskoristiti ove tri godine na suradnji. Suradnja između Grada i udruga nije uspostavljena. A tri godine, četiri se trudimo, virujte mi, ispljuvan sam milijun puta.

PAVIĆ (grad SPLIT): Mogu li vam nešto reći? Ispričavan se, ja ću vam nešto reć. Ja sam šef poslovnih prostora, stanova i pravne službe Grada. Vjerovali ili ne ja sam pravnik, to znači svi sporovi prolaze kroz moju službu, a stavili su mi stanove i poslovne prostore, ne znaju kome će, pa daju meni. Dobro, ja ću vam nešto reć. Ja sam napravija analizu svih udruga koje traže od Grada prostor. One su dane gradonačelniku, dogradonačelniku, jednome, drugome, trećemu, petome, točno imamo u gradskim prostorima ja ću vam reć 175 udruga. Ponovit ću vam, velika većina tih udruga nalazi se u staroj gradskoj jezgri. Svi kažu: ne mogu udruge bit u staroj gradskoj jezgri, ne mogu bit političke stranke, ne mogu ovi, ne mogu oni...

POPOVIĆ (GRIST): Ma ne govorim o tome, pazite, započeli ste temu koja nema veze, ne tražimo mi prostor, mi tražimo jednostavno sustav, razradu sustava koji će počet bit učinkovit.

PAVIĆ (grad SPLIT): Ja sam vam htio reć da ne mogu samo, ne mogu samo, to znači gradske službe. Ja sam služba, ja nisam ni u HDZ-u ni u SDP-u, to znači da sam van politike, ja ću vam reć šta ja mislim, jer ja to rećem i gradonačelniku i Anti, Mati i ovdje Frani. Činjenica je da su dostupni podaci u Gradu puno dostupniji nego što se želi prikazati. Otvorite web stranicu Grada, naći ćete sve stanove, sve poslovne prostore, sve, naći ćete to na stranici Grada. Činjenica je da je ponekad komunikacija otežana. S kim? Moja vrata su otvorena.

POPOVIĆ (GRIST): Na web stranici piše da je g. Belamarić pročelnik konzervatorskog odjela. Nemojte mi ništa govorit.

PAVIĆ (grad SPLIT): Ne znam ko je to napisao.

POPOVIĆ (GRIST): Ko je to napisao? Grad je napisao i 4 godine, ma na vašoj stranici, napišite ko je pročelnik konzervatorskog odjela. Grad ne održava dobre odnose sa konzervatorskim odjelom, jer da održava onda bi shvatio šta je to Zakon o kulturnom dobru. I onda bi morao promijenit sva pravila, jer moraju. Jel' shvaćate, zakon je matični zakon koji se odnosi na izradu vaših pravilnika. Vjerujte mi, sustav bi bio puno jednostavniji kad bi, čak ne bi se tribalo ni puno filozofirat nego uzet konzervatorske smjernice, uzet Zakon i napravit novi pravilnik i na osnovu toga, vjerujte mi, 50% već počinje bit red. Znači nema nekih nejasnoća, nepravilnosti, nego samo uzmete Zakon o zaštiti kulturnog dobra i napravite pravilnik i virujte mi u roku od, evo, to smo mi krenuli. Što se tiče komunalnog reda krenuli smo sa g. Kovačevićem, idemo u tom smjeru. Mene interesira kakav će bit rezultat, jer 4 godine nas vrte službe, virujte mi...

PAVIĆ (grad SPLIT): Evo kolega Nikšić... mi smo napravili pravilnik...

POPOVIĆ (GRIST): Oprostite, evo gospodin, gospodin...

KUKO (grad SPLIT): Molit ću vas...

IVO ŠIMUNOVIĆ (ZT): Jel' mogu dobit riječ? To njega pitam, jer on daje.

KUKO (grad SPLIT): Izvolite.

PAVIĆ (grad SPLIT): Bio sam na devet, ovdje, ovih, kako se kaže, sve skupa sam govorio, evo danas, nikad nisam rič uzeo, jer svi misle da smo mi mutavi u gradskoj službi. Svi misle da smo mi kreteni. A nismo. To vi vrlo dobro znate da nismo.

ŠIMUNOVIĆ (ZT): Mogu li ja sad? Naime, ja sam samo htio upozorit da smo imali dosta rasprava i dosta susreta i da se danas prvi puta okrenula najteža stranica uopće ovog projekta, i da je sam ministar rekao kad je sudjelovao na našim prvim sjednicama: od vas očekujemo da nam napravite prijedlog kako ćemo mi to u Hrvatskoj radit. Ovo se nitko nije do sada usudio u Hrvatskoj slično napraviti u pogledu zaštićenih jezgri, zaštićenih spomenika ili spomeničkih ovih vrijednosti. I mi smo to započeli. Imati pretenziju da smo završili i da je ovo šta je prikazano danas, da je to i gotovo, to bi bila ludost, i to kažu ovi koji sudjeluju u ovome. Nervozu, koju je danas uspostavljena, ma meni je ona simpatična i ona je primjerena i ona se događa čitavo vrijeme, zašto? Jer smo svi opterećeni postojećim stanjem. I čim progovorimo nešto o naprijed, najprije nam je postojeće stanje. Evo, recimo,

kontrolu je spomenuo kolega bar 20 puta. Da je pročitao materijal malo pažljivije, onda u njemu imate prijedlog modela i prijedlog tehnologije upravljanja. Kako se s time bavim i kako sam to radio na međunarodnom planu na nekoliko mjesta, kažem vam, tehnologija upravljanja ovdje, kako je izrečena, je fenomenalno postavljena, jer ne može drukčije ni bit. Tehnologija upravljanja, i u njoj postoji, je riječ kontrola. I bez kontrole upravljanje vam je nula. Nije kontrola koja je nastala u 20.-om stoljeću nastala kao riječ nepovjerenja, u, neovisno što netko radi. Naprosto se mora kontrolirat ono što netko radi. I to je bit upravljanja – kontrola. Što se pak tiče ovih modela, može ih bit i stotina, al su bili sugerirani u samom početku, pa, prema tome, to nisu nikakve zapreke da se ne promijeni i ovaj il' onaj il' bilo koji drugi. Ja razumijem, bili ste govorili o Marjanu i nepovjerenju prema jednom sustavu koji je već bio napravljen. I s pravom. Jedamput smo imali tamo sjednicu u Varošu, tada sam se ja digao i govorio sa ovom vašom brigom, jer sam znao da se Marjanom bavi svatko, a nitko u cjelini. I da taj sustav ne valja ništa. Prema tome, ovdje kad je riječ o sustavu, pa ne ovisi on o nikome drugom nego o nama. Bio on pri gradskoj upravi, bio on kao poslovna institucija, bio pri muzeju, bio pri kome, on uvijek ovisi o tome, o nama. I taj problem kako će to funkcionirati, nemojmo ga osuđivati odmah na propast. Ja vas uvjeravam, bez upravljanja, danas nije moguće ništa regulirat. Što se pak tiče spomeničke baštine, tu je on najsloženiji. On tu postoji, i nije isti kao i svi drugi. I zbog toga ova stranica koja je danas okrenuta, ja mislim da je dobar povod da o ovome, ali što češće, se sastanemo i raspravljamo, jer ovo je najteži dio projekta, ovo je cilj projekta. I svi mi, što god smo danas s obzirom na opterećenost postojećeg stanja spomenuli, ja vas razumijem, ja sam isto tako opterećen. Opterećen sam naprosto što je nekidan bio iznesen, gore u Saboru, prijedlog da se ide na decentralizaciju, a druga strana je odgovorila nećete to doživjet. A to su dva sustava. To su dva sustava, hoće li Split upravljati sa cjelinom prostora koji ima, kao što je luka, i ovo, ono i ono, ili će tu upravljat negdje država, negdje ovo, negdje ono. Pazite, to se sad raspravlja, sutra se promijeni, gotovo sve morate početi ispočetka na bilo kom polju. Je li Grad, ovaj, kako danas se tretira, konačni oblik, ili Grad konačno će dobiti svojstvo subjekta, to je veliko pitanje. Sutra vam se to sve mijenja s obzirom, što vi kažete, i mi se bunimo protiv našeg načelnika i onda jedina posljedica toga da se smijeni. Ja kažem, bez ovakvog napornog rada i bez apstrakcije da se ne govori sve o svemu. To je najgore kad se u raspravi govori sve o svemu. Da se izabere kurs. Onaj koji bitno odgovara na pitanje kakav ćemo imati model i tehnologiju upravljanja povijesne jezgre. Tamo ima svašta. Ja to dobro znam, jer sam zadužen za neke stvari koje sam trebao istražiti. Kad smo radili rentu, gradsku rentu, onda smo u povijesnoj jezgri našli takve blasfemije da čovjek ne može razumjeti. Najnerazvijenije područje u gradu Splitu je najstarija komunalna oprema, a najveću rentu ima. Ma nevjerojatna stvar što se ovo sad sve skupa događa. Volio bi i kažem, Lidija Petrić je napravila ovaj materijal, ponekad razumijem nervozu. Napravila je materijal koji je izvrstan. Ja vam kažem, iz svog domaćeg i stranog iskustva, ovaj materijal je izvrstan. Bez pretenzije da je konačan, ali s pretenzijom da bude dobra podloga da se na osnovu njega sada radi. Ja i ne znam u Splitu, iskreno vam kažem, ja ne znam u Splitu tko bi ovaj materijal mogao napisat. Stoga predlažem da se manje jedemo, a da se više vidimo, raspravljati, da se spremimo, da ova diskusija o upravljanju jezgrom je naša odgovornost, jer to se očekuje od nas.

KUKO (grad SPLIT): Hvala, ja bih radije pomalo da okončavamo ovu današnju radionicu. Gospodin Rovanić se javio, izvolite.

MARIO ROVAN (GriST-Teserakt): Zahvaljujem. Mi smo u ponedjeljak imali sastanak koordinacije, i na tom sastanku koordinacije smo raspravljali o ovome. Komentirao bih isto ovaj događaj, u biti, donekle se podudara sa našim konstatacijama na tom sastanku. Dakle, kad krenemo od početka, od prve stranice, onda tu vidimo da se u biti radi, i poslije kroz tekst, samo o organiziranju, ne i o upravljanju. To su bitne stvarne razlike, nema nigdje procesa, barem nisu navedeni. Tako da je to prva stvar koja se tu pojavljuje. I sad iz tog imamo 6 modela i sedmi model koji može bit' bilo koji model. Sve nam je to stavljeno na stol, pa izvolite vi odaberite šta hoćete. Sad se vraćam na početak svog studija kad je prvi sat profesor, prvi sat uvodno, o organizaciji, kaže, organizacija je jako čudna kućica, može bit ovakva i onakva, uvijek funkcionira. I to je točno. Samo pitanje je koliko je dobro postavljena. Kad vi vidite šta se danas događalo ovdje, međusobna predbacivanja i ostale tenzije koje su se dizale, onda je, u biti, iza toga se vidi da je to jedna loša organiziranost. Sve ono šta ste naveli kao primjer je loše organiziranje sustavom planiranja i upravljanja gradskom jezgrom, a taj sustav trebamo izgraditi. I to su vam, evo, dokazi. Danas, u dva sata, imate, evo ovde, sve te primjere. Sve te stavke, jel' shvaćate, sustav, postojeći sustav upravljanja vam je loš. To jednostavno kaže ovdje. Koji je izlaz?

Ovako, mi smo ovo analizirali, u biti je ovdje, to ste vi sad profesore Šimunoviću, sad, rekli, je li, da su modeli, modeli su sugerirani. I oni su nastali, mislim, opis postojećeg stanja, ali su samo fragmentarno. Muzej su samo podrumi i šta je još? I muzejski prostori. To nije upravljanje jezgrom. Isto tako, ako ćemo raditi u nekoj javnoj ustanovi, s čime će ona upravljati? Može li ona upravljati sa Ministarstvom kulture? Ne može, što nije organizacijski odgovorno. Jer ne upravlja s određenim procesima, procesom zaštite važećim... ne može upravljati sa te razine. Ono što su bitne, bitne su tri razine. Ovdje ih nigdje u ovom materijalu nema. Tri razine upravljanja, jedna operativna, druga taktička i treća strateška. Strateška je na razini ministarstva, odnosno skupljena na razini... Vi ste rekli gospodine Paviću, ništa bez Županije, jel' tako?

PAVIĆ (grad SPLIT): Ja sam reka da nas Županija može i ukinut. Nebitno je to, ali nadležnost...

ROVAN (GrIST-Teserakt): Ali ne možemo dobiti niti minimalne-tehničke uvjete. Gdje nam je u cijelom modelu Županija? Za minimalno-tehničke uvjete, ništa drugo. Znači, nedostaje nešto u ovim materijalima. Nije sprovedena na način da ima te tri razine upravljačke. Ono šta smo mi na raspravi tamo zaključili je, u biti, da treba razviti taj model, u biti je to novi model koji se praktički ovdje ne primjenjuje, imamo nešto slično, ali ne može se to doslovno primijeniti, to je MTZ... klaster za zapošljavanje. Nešto je slično gdje ima tu strategijsko-taktičku-operativnu razinu, čak je i Županija uključena u to, ali to, ne možemo to preslikati, govorim samo kao primjer kako, ipak se, i u ovim zakonskim okvirima može ustrojiti tijelo koje ima sve tri razine upravljačke. I onda, kada se to ustroji, onda se može dalje upravljati. To nije veliko tijelo, to je malo tijelo, i ono je, praktički se svodi na to da se svak' mora odreći malo moći. I ta moć se prenosi u krovnu organizaciju, šta je kod MTZ-a. A to mi nećemo napraviti. Naš je stav, šta se tiče koordinacije, da se ide naprijed, ali uz pomoć konzultanta UNESCO-a, to smo već jedamput tražili i tražimo ponovo. Još uvijek smo na projektu EXPO-AUS, Dubrovnik radi uz pomoć konzultantice, zašto ne bi i mi? U biti, mi predlažemo da, slijedeći korak je, da se Katrin Lisitzin kontaktira i da se uključi u ovaj proces. I da mi s njom radimo, jer mogućnost postoji. Ako može Dubrovnik je angažirati, možemo i mi. Tamo je EXPO-AUS, ovdje je EXPO-AUS. Ne znam, ako mi možete odgovoriti na ovo pitanje EXPO-AUS, postoji li pravomoćnost? Ako ne, idemo, već smo to tražili jedamput, tražimo i drugi put.

MUNIVRANA (grad SPLIT): EXPO-AUS je pri kraju, znači sredstava za konzultanta nema.

ANA JERKUNICA (grad SPLIT): EXPO-AUS se dvi i devete prijavljiva, tada je bila takva situacija da smo imali onda još Solarev plan kao takav i mi smo se odlučili za većinu sredstava staviti u projekt, pilot projekt... grada Splita. Znači, tu imamo sad provedbu u razini vrijednosti 150 tisuća eura, šta se tiče same izrade dokumentacije i radova na rasvjeti i na stolariji. Grad Dubrovnik nije imao uopće nikakav plan upravljanja. Oni su se odlučili za taj radni paket 3, koji je to podrazumijeva, i oni su u tom smislu mogli angažirati konzultanticu, ali, koliko znam, ni oni nisu započeli sa procesom izrade plana, već očekuju natječaj Ministarstva kulture koji je, i rečeno je, ajmo reći javno, da će biti, da je za njih određen. Tako da, ja mogu vidjeti sa kolegicama iz Dubrovnika šta, u kojoj je fazi, i ona je bila i konzultantica Crnoj Gori, u oni, u odrađivanju radionica, di ste i vi bili pozvani. Znači, u tom smislu smo mi sudjelovali i imali tada nju na raspolaganju. Evo.

VRANDEČIĆ (GrIST): Mogu li ja samo pitanje gospođi? Vi ste bili, ne znam je li bio i gospodin Kuko također, vi ste bili na sastanku u Ministarstvu vezano za osiguranje besplatne tehničke pomoći UNESCO-a?

JERKUNICA (grad SPLIT): Tako je.

VRANDEČIĆ (GrIST): Možemo li mi kao članovi Povjerenstva koji na tome radimo, znat što su nam točno odgovorili u Ministarstvu? Da li mi možemo dobiti tu tehničku pomoć ili ne možemo, odnosno ne smijemo?

JERKUNICA (grad SPLIT): To smo na zadnjoj sjednici Povjerenstva rekli, ne znam vi niste tada bili, znači odgovor Ministarstva kulture bilo je da mi ne očekujemo besplatnu konzultantsku pomoć jer da je ona isključivo namijenjena trećim zemljama koji nemaju...

MARINIĆ (Društvo Marjan): To nije točno!

SANTRIĆ (GrIST-Teserakt): To nije točno!

JERKUNICA (grad SPLIT): Gospodin iz Ministarstva je reka da ide preko njega to i da oni, u Ministarstvu kulture, da ne prosljeđuju to prema UNESCO-u, da mi nemamo mogućnosti tražiti od njih direktno, nego preko Ministarstva kulture. Takav je njegov odgovor bio u, više puta, ono, jer smo tražili napismeno da nam da, svaki put kada smo se vidili i čuli, uvijek je tako bilo. Evo, pet, ja mislim pet puta da sam ga to pitala.

ROVAN (GriST-Teserakt): Naš je stav da se ponovo kontaktira Ministarstvo, evo, to su naši zaključci prema Ministarstvu kulture, pa neka oni vide ovaj...

POPOVIĆ (GriST): To je zaključeno, to je zaključeno na prošlom Povjerenstvu.

ČALO (Genius loci): Ne, ne, točno je šta Jerkunica govori, međutim mi imamo pravo na pomoć, ne ka zemlje trećeg svijeta. Međutim to je sad u domeni Ministarstva.

JERKUNICA (grad SPLIT): Al' Ministarstvo ne može ništa bez njih.

ČALO (Genius loci): Točno. Tako je.

JERKUNICA (grad SPLIT): To nije stvar Grada.

ČALO (Genius loci): To nije stvar Grada.

POPOVIĆ (GriST): Al' rečeno je na prošlom Povjerenstvu da se uputi još jedan dopis, odnosno da se opet traži od Ministarstva. Izvolte.

KUKO (grad SPLIT): Izvolte gospodin Marinić.

MARINIĆ (Društvo Marjan): Mi smo na prošloj sjednici zaključili, ovo što smo zaključili, da se zatraži pomoć. To smo zaključili. Odgovor Ministarstva kulture nije u skladu sa dokumentima UNESCO-a, jer u onome našem *guidelinesu* lijepo piše ko ima pravo, a to šta se tiče zemlje trećeg svijeta, spominje se samo u tome ukoliko se traži novčana pomoć, da onda, u tom slučaju prednost imaju zemlje trećeg svijeta. I prema tome, ako tako Ministarstvo kulture odgovori, onda bi grad Split trebao odgovoriti: Ali gospodine, ne znam tko, to nije točno! Članak taj i taj, tog i tog dokumenta UNESCO-a kaže to i to. Zašto nam skriva i... To bi bilo normalno. Pa gledajte, ako to može jedna udruga znati, onda mislim da bi netko trebao, Split kome je u interesu to, ako je, bi trebao reagirati na takvu neistinu. To je neistina. To jednostavno nije istina.

KUKO (grad SPLIT): Mislim da stvarno moramo završavati.

POPOVIĆ (GriST): Jel' može prijedlog? Jel' može jedan prijedlog?

KUKO (grad SPLIT): Opet odlazimo...

POPOVIĆ (GriST): Samo prijedlog, aktivan. Jel' može oprostite gosp. Šimunović? Oprostite, spomenuli ste tehnologiju upravljanja i rekli ste da se u pojedinim dijelovima može više raspravljati, odnosno u nekim podgrupama, kako sam razumio? Da li može poslije ovoga ić sljedeća radionica, koja bi mogla po pojedinim podgrupama raspravljati o specifičnosti stare gradske jezgre? Onda, da li možemo pokrenuti, znači, recimo zaključak, da se opet vidimo za petnaestak ili sedam dana? Ne znam kako ste zamišljali dalje ove rasprave, radionice?

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Nismo zamišljali ništa kao konačan čin i ja se slažem s vama. Ovo je tema koja je očito otvorena. Ja bih zapravo išla korak dalje, pa bi sada, pošto gospodin Rovana ima već ideju zapravo, kako bi presložio, posložio taj operativniji model, da da neki prijedlog, pa da onda zapravo imamo i drugu vrstu podloge o kojoj možemo raspravljati.

POPOVIĆ (GriST): Da li se može onda za slijedeći sastanak, vi razradite te podgrupe, oprostite neku temu...

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Ja više ništa neću razrađivati, ja bih samo molila da razradite vi, pa da onda možemo...

POPOVIĆ (GriST): ...na slijedeći sastanak, ali koji specifičan, koju specifičnost ćemo raspravljati, jer ste rekli da bi trebali raspraviti pojedinačna pitanja.

ČALO (Genius loci): Evo prijedlog gospodina Rovana.

POPOVIĆ (GrIST): Dobro, znači to će bit sljedeći sastanak?

VRANDEČIĆ (GrIST): Ma mogu li ja, mislim ovo je apsurd. Ovo je sada stvarno apsurd. Hoće li ovaj plan upravljanja radit udruge? Ja nemam ništa protiv. Ja nemam ništa protiv toga, ali onda neka mi vodimo proces. Ako ništa drugo, bar će svi članovi Povjerenstva, i Grad i Ministarstvo, ako su uopće više članovi Povjerenstva, i znanstveni tim, znat šta se radi. Jer mi uopće nemamo pojma šta se radi. Mi uopće nemamo pojma. Sastanke Povjerenstva iniciraju u pravilu udruge. Mi tražimo sastanke Povjerenstva, da bi bar doznali šta se radi. Znanstveni tim, možemo li mi znat tko je u vašem znanstvenom timu? Koji su to članovi uopće? Mislim, ovo izgleda samo naizgled nije tema. Ovo je itekako bitna tema. Mi uopće nemamo plan rada po kojem radimo. Što je to prva faza, što je to druga faza? Evo, čuli smo da je gospodin Petrić gotov. On više, ja ne znam zašto on uopće sjedi za stolom? On je izgleda svoj dio odradio.

(žamor)

KUKO (grad SPLIT): Molim vas...

VRANDEČIĆ (GrIST): Ajmo bit konkretni, pa da napokon dobijemo na stol, svi članovi Povjerenstva, faze, šta radimo mi u stvari sad?

KUKO (grad SPLIT): Ja predlažem da gospodin Rovani i gospođa Petrić iskoordiniraju novi sastanak radni, novu radionicu prije Povjerenstva. Mislim da je tu i gospođa Jerkunica isto i da može, možemo, ovako od strane Grada, i da možemo ovako od strane Grada, možemo to dogovoriti, taj novi radni sastanak, koji bi trebao bit konstruktivniji nego ovaj, jer ovo je radionica, nije sastanak. Inače, ako to ne bi išlo, ja ću, ovaj, vam kazat da očekujem onda od zamjenika gradonačelnika Kovačevića da kaže termin za novo Povjerenstvo. Ići ćemo onda direktno na novo Povjerenstvo, mislim, ja prvi neću ovo slušat.

MUNIVRANA (grad SPLIT): Inge je htjela.

KUKO (grad SPLIT): Izvolite.

TOMIĆ-KOLUDROVIĆ (ZT): Ja sam mislila da ćemo danas raspravljati o problemu upravljanja, da ćemo imat neku ideju oko toga. Potrošili smo puno vremena, a ništa nismo zapravo pokrenuli raspravu. Dakle, ja predlažem, cijelo ovo Povjerenstvo postoji, odnosno formirano je na 4 stupa, Ministarstvo sudjeluje više rubno, dakle mi ko znanstveni tim budući da smo prozivani ovdje kako smo prozivani, mi ćemo evo, možemo reći da ćemo to mi napraviti, materijal, dakle pismeni materijal, to sve što smo realizirali do sada, a onda neka udruge naprave plan upravljanja koristeći te materijale, jer ja doista ne mislim više sudjelovati na ovim sastancima, niti gubiti svoje vrijeme. Imam previše posla i previše obaveza da bi se izlagala ovakvom nekonstruktivnom gubljenju vremena. Jer mi danas nismo, rasprava pretpostavlja da se na predloženi model daju sugestije što bi se trebalo promijeniti. Zadnji put smo imali raspravu, sugestije su uvažene, čak smo i pismeno tražili od onih koji su govorili, a nismo dobro zapisali, da pismeno zapišu svoje sugestije. To je rasprava. Dakle, dajete neke modele, dajete neke prijedloge i bilo bi logično da smo danas raspravljali. Nismo ni mi oko svih modela ovdje suglasni, imali smo također ideja i rasprava itd. I nije ovo, ovo je samo bio predložak za raspravu, potrošili smo ovoliko vremena i nismo došli do nikakvih zaključka i ja mislim da ovo više nema smisla. Dakle, mi ćemo ono što smo napravili do sada, dati u nekom završnom pismenom obliku, naše rezultate, analizu stanja, naše prijedloge itd., a neka udruge izvole, imaju puno primjedba, želje, volje i motiva, neka naprave...

POPOVIĆ (GrIST): A mislite bit uključeni u nastavak?

TOMIĆ-KOLUDROVIĆ (ZT): Ja ništa ne mislim raspravljati, nikakve više...

POPOVIĆ (GrIST): A ne, očemo li nastaviti raspravljat o sustavima upravljanja...?

TOMIĆ-KOLUDROVIĆ (ZT): Ja ne.

(žamor)

KUKO (grad SPLIT): Ja mislim da ovo više nama smisla i da...

SANTRIĆ (GrIST-Teserakt): Može li samo jedna riječ?

KUKO (grad SPLIT): Ajde, evo gospodin Vjeko Santrić.

SANTRIĆ (GrIST-Teserakt): Nikad nisam bio miritelj, možda ispadne ovaj put tako. Meni se ne čini dobrim da, makar se bilo kome od nas činilo da smo uludo potrošili 2-3 sata, da kad konačno dođe do razgovora, makar kako povremeno bio neugodan, da ga onda pokušavamo zatvoriti i prebacivati se: nemojte radit, onda nećemo radit plan mi nego ga radite vi itd. Ovo je od početka bilo zamišljeno kao zajednički posao tzv. 4 stupa: Grada, Ministarstva kulture, znanstvenog tima i udruga, bez obzira ko bio prvi, drugi, treći ili četvrti, a s tim da je onda nestao jedan stup, pa drugi; najčešće su postojali, kao neki pokretači toga, znanstveni tim i udruge, a danas smo tu gdje jesmo, u nekoj sivoj zoni koja zapravo treba ić ka nekom gašenju. Sukus onoga šta je, o čemu je, šta je, čega je najveći dio posla pripao profesorici Petrić, nezahvalan dio posla, manijački radno izvučen pod, ne mislim u lošem smislu manijački, je na kraju, pripadne joj najveći, a onda i onom dijelu tima koji uopće još postoji. Jer mi imamo, kao što vi svi također dobro znate, i već dugo nepostojeći dio znanstvenog tima, koji opterećuje vas možda više nego nas koji to gledamo izvana. Ne mislim nas kao udruge čak sad samo, nego i Grad ili nepostojeće, kad kažem nepostojeće, mislim Ministarstvo kulture koje se od ovog svega dinstaciralo. Ali, da budem, da probam bit praktičan, gro onoga šta su ovi potencijalni modeli upravljanja dat je na strani 73, 74 i od 71 pa dalje. Ako ćemo se htjeti dalje ovim baviti kao inicijalnim materijalom za neki model upravljanja, onda je to moguće na taj način da svi sjednemo za te 2-3 stranice, pod tim svim mislim na one koji imaju volje, prijedloga, znanja iz nekih sektora, da tome nešto doprinesu i da probaju to pročitati. A to pročišćavanje vidim na sljedeći način: naime, znanstveni tim se, iako uvijeno ili diskretno opredijelio prvenstveno za model javne ustanove. Dao joj je najviše upravljačkog potencijala..

TOMIĆ-KOLUDROVIĆ (ZT): Nije znanstveni tim, nego kolegica Petrić koja je radila dokument (žamor)

SANTRIĆ (GrIST-Teserakt): Dobro, dobro, ispričavam se, ispričavam se,

TOMIĆ-KOLUDROVIĆ (ZT): ...model javne ustanove...(žamor)

SANTRIĆ (GrIST-Teserakt): Ispričavam se, dio znanstvenog tima ili profesorica Petrić, kako god hoćete...

TOMIĆ-KOLUDROVIĆ (ZT): To su predloženi modeli sa pretpostavkama...

SANTRIĆ (GrIST-Teserakt): Pustite mi Inga da kažem, dakle, ne mogu bit konstruktivniji nego što jesam, a što je točno čiji dio, to bismo znali da je to ovdje navedeno!

MIRKO PETRIĆ (ZT): Na prvoj stranici piše.

SANTRIĆ (GrIST-Teserakt): U redu, dakle, isključivo onda se odnosi na profesoricu Petrić. Međutim, odnosi se i na znanstveni tim ukoliko je znanstveni tim fingirao da postoji u cijelosti, a to nije točno. To je onda, i na neki način se odnosi na cijeli tzv. početni znanstveni tim, kako god da to nazovemo. Dakle, dat je u tom materijalu najveći broj prednosti, kod upravljačkih ciljeva, modelu javne ustanove za upravljanje. Ne ni muzeju, ne ni gradskoj, transformaciji gradske službe itd. Istovremeno, kad gledamo rezime prednosti i nedostataka pojedinih modela, barem kako su dati u tom prijedlogu, onda je najveći broj prednosti na strani tog istog modela, ali je isto tako na strani tog modela i najveći broj nedostataka. Samo ću, ne ide opširno, ne ide predaleko, kad mi pročitamo samo te nedostatke koji su na strani 72, zapravo se cijeli naš, vaš, ili znanstvenog tima, ili profesorice Petrić, daljni posao sastoji u tome da se proba domišljanjem tog ili nekog sličnog modela upravljanja ukloniti te nedostatke, bez obzira ticali se oni područja organiziranja, upravljanja, kontrole upravljanja ili bilo kojeg od drugih aspekata. Naime, čitam samo prvi nedostatak prvog modela ili najjačeg modela po ovoj logici. Dakle: "ovlasti koje se povjeravaju ustanovi u velikoj mjeri i na mnogo područja se preklapaju sa ovlastima gradskih upravnih tijela, te je potrebno veoma jasno i precizno odrediti što je u čijoj nadležnosti." Ja bih dodao da se preklapaju i sa nadležnostima Ministarstva kulture, kao što je uostalom sama profesorica Petrić i govorila. Dakle, mi u ovom početnom dijelu ovog, ovih modela upravljanja, imamo dato recimo 20 zakona, 15 pravilnika i ne znam čega, šta se sve odnosi i na rad i život gradske jezgre. Neko tko želi otklonit bilo kakve nedostatke u modelu upravljanja, on treba zapravo zajedničko tijelo Ministarstva kulture, grada Splita, dakle relevantnih stručnjaka, bili to pravnici ili srodna zanimanja, koji će pročešljati taj niz pravilnika i zakona i dati svoje prijedloge kako ih pojednostaviti, kako uspostaviti da nisu u međusobnim kontradikcijama i, na koncu, da se ne odnose svi na sve, a ni

jedan na ništa, pa onda kad neko poput mog kolege dođe rješavati komunalna pitanja u gradskoj jezgri u Gradu, da se ne zna od čega će oni početi, jer imaju 5 dokumenata na stolu od kojih je svaki jednako vrijedan i svaki jedan drugoga pobija. Evo, zaustavljam se tu, dakle, iz ovog ovdje šta je skicirano, premda, svaka čast ovome inicijalnome napravljenome poslu; međutim on je inicijalni. Ne može jedan dio znanstvenog tima govoriti da će završiti plan upravljanja gradskom jezgrom za mjesec, za dva ili da ga je već završio, a jedan dio znanstvenog tima, dakle, kao silos postojati i raditi plan upravljanja. Jer je plan upravljanja, dakle model upravljanja gradskom jezgrom centralni dio plana upravljanja. Toliko se, mislim, svi slažemo. Evo, hvala.

KUKO (grad SPLIT): Hvala, ...samo da završimo.

TOMIĆ-KOLUDROVIĆ (ZT): Ja ću samo kratko reći, ja bih samo kratko rekla, ako mogu, mislim da smo raspravu trebali početi na ovaj način, pa bi onda 2 sata potrošili na drugačiji način. Jer, ovo što je upravo otvoreni prijedlog, jer u tom prijedlogu bi onda uključili raspravu o tome da trebamo početi od toga da postoje modeli upravljanja koji se oslanjaju na nekoliko tradicija. Jedna je birokratska, koja je također dio naše tradicije, da je vrlo važan lokalni kontekst, to ste rubno dodirнули, i da se možda jednog dana mora početi o tome raspravljati da postoji nekoliko tradicija upravljačkih, s kojima se ovaj grad susreće, pa onda nije čudno da se to sve događa. Drugi model je ovaj menadžerski, koji ide iz engleske tradicije, i mi bi trebali govoriti o nekom trećem modelu, koji bi se mogao oslanjati na našu tradiciju. Za što bi pretpostavljalo to nekih etičkih, moralnih principa što se sve rubno dodirnuo danas kad se o tome govorilo, ali onda, trebalo bi napraviti raspravu, otvoriti to i zaključiti i pokazati da li javna, što je kolega rekao, javna ustanova, neka je najbolja na papiru, što ona donosi u realnosti, jer ima, jer se oslanja na te tradicije upravljanja. Mi smo mislili danas o tome raspravljati i čuti o tome prijedloge, nismo čuli ništa nego stravičan napad od početka, koje nema nikakvog smisla, a to nije rasprava. Pretpostavka bilo kojeg rada je komunikacija i razgovor, dakle, čak od prvoga, trebali smo doći na razgovor, a to nismo napravili.

POPOVIĆ (GrIST): Nastavimo onda na sljedećem, na sljedećem, na sljedećem... (žamor)

TOMIĆ-KOLUDROVIĆ (ZT): (žamor) ...nije prvi put, ponavljam.

POPOVIĆ (GrIST): A zašto ne na sljedećem, ne razumim?

TOMIĆ-KOLUDROVIĆ (ZT): Ne, zato šta nema razgovora.

POPOVIĆ (GrIST): Znači nema razgovora? Super.

TOMIĆ-KOLUDROVIĆ (ZT): Ne događaju se...

POPOVIĆ (GrIST): Nije, događaju se, gospodin Šimunović je rekao da mu se sviđa ovakav odnos i da bi, da jednostavno gura u konstruktivno rješavanje problema. Krenimo prema konstruktivnom rješavanju problema.

LIDIJA PETRIĆ (ZT): Nećemo.

POPOVIĆ (GrIST): Molim?

KUKO (grad SPLIT): Recite gospodin Rumora.

RUMORA (Zeleni Dalmacije): Ja ću evo ovako. Ja ću vrlo kratko. Nije istina da je to tako bilo. Ja sam rekao koji model preferiram. I točno smo rekli šta mu fali. I rekli i otvorili, i evo kada je trebala kreniti zapravo rasprava o modelima, jer sam upozorio da smo otišli sa teme, a onda je došla neka savim drukčija reakcija. I to sa vaše strane. I sad neću govoriti dalje.

TOMIĆ-KOLUDROVIĆ (ZT): Ma dajte. (žamor)

KUKO (grad SPLIT): Hvala lijepo, završili smo.

POPOVIĆ (GrIST): Šta smo se dogovorili?

MAGDIĆ (Teserakt): Vidimo se.

POPOVIĆ (GrIST): Ima zaključak?

(netko govori): Nema zaključak.